

Iulie - Septembrie 2003

# Puterea rugăciunii

Lecții biblice pentru Sabat

# Cuprins

- 5 Nevoia noastră de rugăciune
- 12 Primii patriarhi
- 19 Rugăciunea de mijlocire
- 26 Căutând îndrumare
- 33 Putere pentru servire
- 40 Viața de rugăciune a lui David
- 46 În timpuri de criză
- 52 Rugăciunile celor drepți
- 59 Lumină și putere spirituală
- 66 În timpuri de boală
- 73 Rugăciunile lui Hristos
- 79 Biserica timpurie
- 86 Rămășița finală

*Lecțiile biblice pentru Sabat* sunt un program de studiu zilnic, bazat în întregime pe Biblie și pe Spiritul Profeteiei fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri directe și concise. Parantezele [ ] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

*Editura: Păzitorul Adevărului*

Str. Negoiu, nr. 24 - 2300 Făgăraș, jud. Brașov

Tel. 0268-212818 Fax 0268-214111

e-mail: azsmr@xnet.ro

www.sdarm.net/romania

## Cuvânt înainte

În următoarele trei luni, studenții Școlii de Sabat din toată lumea se vor concentra asupra lecțiilor intitulate *Puterea rugăciunii*. Ce este rugăciunea și de ce este așa de puternică? „Rugăciunea este deschiderea inimii înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten. Nu că ar fi necesară pentru a-I face de cunoscut lui Dumnezeu ce suntem, ci pentru a ne face pe noi în stare să-L primim. Rugăciunea nu Îl coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne ridică pe noi la El.” (*Calea către Hristos*, pg. 93).

Rugăciunea a fost mijlocul pentru apariția și progresul Adventismului de Ziua a Șaptea. Lumina, adevărul și unitatea au venit la primii credincioși prin rugăciune și post. Și în martie 1865, după ce Statele Unite suferiseră patru ani demoralizatori de război civil, frații adventiști împrăștiți au stabilit patru zile pentru rugăciune serioasă și stăruitoare, pentru ca acele vânturi de războaie să fie oprite. În aprilie războiul s-a sfârșit. Poporul lui Dumnezeu nu s-a înarmat cu arme de luptă, dar a contribuit la binele public într-o măsură mult mai mare, implorând cu ardoare pe Dumnezeul cerului.

„Ce minune este că ne rugăm așa de puțin! Dumnezeu este gata și doritor să asculte rugăciunea sinceră a celui mai umil dintre copiii Săi și totuși se manifestă multă șovăială din partea noastră de a face de cunoscut nevoile noastre lui Dumnezeu. Ce pot să creadă îngerii cerului despre bieteile ființe omenești neajutorate, care sunt supuse ispitei, când inima iubirii infinite a lui Dumnezeu tânjește după ei, gata să le dea mai mult decât pot cere sau gândi ei, și totuși ei se roagă așa de puțin și au așa de puțină credință?...

De ce să fie fiii și fiicele lui Dumnezeu șovăitori în a se ruga, când rugăciunea este cheia în mâna credinței care descuie depozitele cerului, unde sunt adunate resursele nemărginite ale Atotputerniciei? Fără rugăciune neîncetată și veghere atentă suntem în pericol de a deveni neglijenți și de a ne abate de la calea cea dreaptă.” *Ibid.*, pg.94,95.

„În poporul lui Dumnezeu ar trebui să existe în acest timp perioade frecvente de rugăciune sinceră și serioasă. Minte ar trebui să fie în permanentă într-o dispoziție rugătoare. În cămin și în biserică să se înalțe rugăciuni serioase pentru acei care s-au dedicat predicării Cuvântului. Credincioșii să se roage cum s-au rugat ucenicii după înălțarea lui Hristos.” *In Heavenly Places*, pg.93.

„Domnul dorește ca noi să devenim tot mai pricepuți la rugăciune și să aducem jertfele noastre spirituale cu credință și putere sporită.” (*Ibid.*, pg.78). Fraților, surorilor și dragi prieteni: următoarele trei luni ar putea schimba cursul istoriei. Fie ca aceste ținte să fie pe primul plan în mințile studenților Școlii de Sabat de pretutindeni!

*Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale*

SABAT, 5 IULIE 2003

## Darul Sabatului întâi Filipine

Lucrarea Reformei a început în Filipine în anii 1950. Pornind din orașul sudic Davao, solia s-a răspândit curând prin tot arhipelagul. Până în 1959 eforturile misionarilor și lucrătorilor biblici au fost răsplătite cu crearea Uniunii Filipineze. Astăzi această Uniune are cel mai mare număr de membri dintre toate unitățile Regiunii Asia.

De-a lungul anilor, Uniunea Filipineză s-a angajat într-un mare număr de eforturi și programe adresate publicului. Pentru a facilita această lucrare misionară a funcționat o școală misionară și aceasta a fost instrumentul pentru instruirea de lucrători biblici pentru a împlini însărcinarea evangheliei. Uniunea și școala misionară au instruit de asemenea mulți colportori; aceștia au fost o forță conducătoare în răspândirea evangheliei. Casa de editură a Uniunii a tipărit multe cărți pentru a furniza lucrătorilor materiale. Printre cărțile publicate se numără și *Plantele și sănătatea*, un popular ghid de ierburi și plante.

Aceste eforturi au rezultat în convertirea multor suflete la Domnul. Acum aceste suflete au nevoie de locuri de închinare. În ultimii cincizeci de ani frații au construit mici biserici în toată țara pentru a satisface aceste nevoi. Dar situația economică din Filipine și între mulți din membrii noștri este foarte precară. Din acest motiv apelăm la dumneavoastră să ajutați Uniunea Filipine la misiunile ei de sădire de biserici. Vă rugăm să vă amintiți de noi în rugăciunile voastre și pe 5 iulie să dăruți cu generozitate la darul Școlii de Sabat.

*Frații voștri din Filipine*



### Statistici demografice:

**Suprafață:** 300.000 km<sup>2</sup>

**Populație:** 84.525.639  
(2002)

**Capitală:** Manila  
(populație 12.000.000)

**Rată de alfabetizare:**  
94% (2000)

**Limbi:** Filipineza, engleza,  
alte dialecte regionale

**Religie:** Romano-catolici  
83%, Protestanți 9%,  
Musulmani 5%

### Economie

**Unitatea monetară:** Peso

**PIB/PCL:** 335 miliarde  
USD; 4.000 USD/locuitor  
(2001 estimativ)

**Inflație:** 6 % (2001  
estimativ)

**Parteneri comerciali  
principali:** Statele Unite,  
Japonia, Uniunea Europeană

## Nevoia noastră de rugăciune

„Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta din toată inima.” Ieremia 29:13.

„Rugăciunea este respirația sufletului. Ea este secretul puterii noastre spirituale.” *Slujitorii evangheliei*, pg. 231.

**Recomandare pentru studiu:** *Calea către Hristos*, pg.93-104.  
*Testimonies, vol.1*, pg.120,121.

*Duminică*

29 iunie

### 1. PODULPESTE ABIS

- a. **Cum a fost întreruptă comunicarea directă cu Creatorul nostru și de ce? Genesa 3:6-10. Ce ne-a explicat Isus cu privire la singurul mod cum aceasta poate fi restaurată? Ioan 14:6; 16:19-28.**
- 
- 

„Distanța de la pământ la cer poate părea foarte mare, căci păcatul a creat o mare prăpastie; el l-a despărțit pe om de Dumnezeu și a adus vai și mizerie asupra neamului omenesc. Dar Hristos Se aruncă în acest abis. El este Cel care deschide comunicarea între om și Dumnezeu.” *Bible Echo and Signs of the Times*, 15 ianuarie 1889.

„Din pricina păcatului acest pământ a fost despărțit de continentul cerului. Comunicația dintre om și Creatorul său a încetat; dar calea a fost deschisă, așa încât el să se poată întoarce în casa Tatălui. Isus este ,calea,

adevărul și viața' (Ioan 14:6). Poarta cerului a fost lăsată deschisă și razele de la tronul lui Dumnezeu strălucesc în inimile acelor care Îl iubesc, deși locuiesc în pământul blestemat de păcat. Lumina care înconjură pe Fiul divin al lui Dumnezeu va cădea pe calea tuturor acelor care calcă pe urmele pașilor Săi." *The Review and Herald*, 28 februarie 1888.

„Noi trebuie să ne rugăm în numele lui Hristos, Mijlocitorul nostru. Cererile noastre sunt de valoare numai când sunt aduse în numele Său. El a creat o punte peste prăpastia pe care a făcut-o păcatul. Prin jertfa Sa ispășitoare, El i-a legat pe acei care cred în El de Sine și de Tatăl. El este singurul nume sub cer prin care putem fi mântuiți." *The Signs of the Times*, 18 noiembrie 1903.

*Luni*

30 iunie

## 2. „OMUL ACESTA PRIMEȘTE PE PĂCĂTOȘI”

### a. Care ar trebui să fie atitudinea noastră în rugăciune? Matei 6:7; Luca 18:9-14.

---

„Sunt două feluri de rugăciuni – rugăciunea de formă și rugăciunea credinței. Repetarea unui set de fraze obișnuite, când inima nu simte nici o nevoie de Dumnezeu este o rugăciune formală... Noi ar trebui să fim extrem de atenți în toate rugăciunile noastre pentru a exprima nevoile inimii și a spune doar ceea ce simțim nevoia să exprimăm. Toate cuvintele înflorite care ne stau la dispoziție nu sunt egale cu nici măcar o dorință sfântă. Cele mai elocvente rugăciuni sunt doar repetiții deșarte, dacă nu exprimă adevăratele sentimente ale inimii. Dar rugăciunea care vine dintr-o inimă serioasă, în care dorințele simple ale sufletului sunt exprimate întocmai cum i-am cere unui prieten pământesc o favoare, așteptându-ne ca aceasta să ne fie acordată – aceasta este rugăciunea credinței. Vameșul care a mers la templu să se roage este un bun exemplu de închinător sincer și devotat. El simțea că este păcătos și marea lui nevoie l-a dus la o revărsare a dorinței aprinse: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul'.” *The Signs of the Times*, 14 august 1884.

**b. Ce caracteristică a lui Isus ar trebui să ne aducă întotdeauna nădejde? Luca 15:1,2. Cum a răspuns Isus la ceea ce era intenționat să fie o acuzație împotriva Lui? Luca 5:30-32.**

---

---

„Iudeii învățau că înainte ca favoarea lui Dumnezeu să fie acordată păcătosului, acesta trebuie să se căiască mai întâi. În opinia lor, pocăința este o lucrare pe care oamenii trebuie s-o facă singuri și prin care să câștige favoarea cerului. Acesta a fost gândul care i-a motivat pe farisei să exclame cu uimire și mânie: ‚Omul acesta primește pe păcătoși.‘ Conform ideilor lor, El trebuia să le permită să se apropie de El numai acelor care se pocăiseră de păcatele lor. Dar Isus învață că mântuirea nu vine prin aceea că noi Îl căutăm pe Dumnezeu, ci prin faptul că Dumnezeu ne caută pe noi. Pocăința se naște în inimă privind iubirea lui Hristos, care Și-a dat viața pentru a-i salva pe păcătoși. Bunătatea lui Dumnezeu, manifestată în Hristos, este aceea care înmoaie inima. Virtutea care pornește de la Isus este aceea care inspiră scopul sufletului de a se abate de la păcat. Noi nu ne pocăim pentru ca Dumnezeu să ne iubească, ci Dumnezeu Își descopere iubirea Sa față de noi pentru ca să ne pocăim. Astfel pocăința nu este motivul iubirii lui Dumnezeu față de noi, ci rodul acelei iubiri.” *The General Conference Bulletin*, 1 decembrie 1895.

*Marti*

1 iulie

### **3. TOȚI SUNT INVITAȚI**

**a. Când ne vedem păcătoșenia, ce mângâiere vine în căutarea binecuvântării cerului? Evrei 4:15,16.**

---

---

„Noi nu trebuie să fim așa de copleșiți de gândul păcatelor și al greșelilor noastre, încât să încetăm să ne rugăm. Unii își dau seama de marea lor slăbiciune și păcătoșenie și se descurajează. Satan își aruncă umbra sa

întunecată între ei și Domnul Isus, jertfa lor ispășitoare. Ei zic: Nu este de folos pentru mine să mă rog. Rugăciunile mele sunt așa de amestecate cu gânduri rele, încât Domnul nu le va asculta. Aceste sugestii sunt de la Satan. În natura Sa umană Hristos a întâmpinat ispita și i-a rezistat și El știe cum să-i ajute pe cei care sunt ispitiți astfel. Pentru noi, El „a adus rugăciuni și cereri cu strigăte puternice și lacrimi” (Evrei 5:7).

Mulți nu înțeleg că îndoielile lor vin de la Satan și de aceea sunt descurajați și înfrânți în luptă. Nu încetați să vă rugați din cauză că gândurile voastre sunt rele. Dacă în propria noastră înțelepciune și putere am putea să ne rugăm cum trebuie, am putea de asemenea să și trăim cum trebuie și nu am avea nevoie de o jertfă ispășitoare. Dar nedesăvârșirea este asupra întregii omeniri. Educați și instruiți mintea pentru ca să-I puteți spune Domnului cu toată simplitatea de ce aveți nevoie. Când aduceți cereri lui Dumnezeu, căutând iertare pentru păcat, o atmosferă mai curată și mai sfântă vă va înconjura sufletul.” *The Signs of the Times*, 18 noiembrie 1903.

„Isus te primește ca pe propriul Său prieten și îți spune „bun venit”. El te iubește. El S-a angajat să deschidă înaintea ta toate comorile harului Său. El zice: „Folosește numele Meu și acesta va fi pașaportul tău spre inima Tatălui Meu și spre toate bogățiile harului Său.” Ibid., 28 februarie 1906.

**b. Ce fel de rugăciune primește întotdeauna un răspuns pozitiv și imediat? Psalmii 51:1-12; 1 Ioan 1:9; 5:14,15.**

---

---

„Când ne rugăm pentru binecuvântări pământești, răspunsul la rugăciunea noastră poate să întârzie, sau Dumnezeu poate să ne dea ceva diferit de ceea ce am cerut, dar nu tot așa se întâmplă când Îi cerem eliberare de păcat. Este voia Sa să ne curețe de păcat, să facă din noi copiii Săi și să ne facă în stare să trăim o viață sfântă. Hristos „S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, pentru ca să ne poată scăpa e această lume rea, conform vocii lui Dumnezeu și a Tatălui nostru” (Galateni 1:4).” *Hristos Lumina lumii*, pg.192.



#### 4. OBTINÂND REZULTATE

**a. Ce face rugăciunea să fie eficientă? Marcu 11:22-26; Iacov 1:6.**

---

---

„Viața sufletului depinde de comuniunea obișnuită cu Dumnezeu. Nevoile ei sunt făcute de cunoscut și inima este deschisă la a primi binecuvântări proaspete. Recunoștința curge de pe buze neprefăcute și reîmprospătarea care se primește de la Isus este manifestată în cuvinte, în fapte de binefacere activă și în devoțiune publică. În inimă există iubire pentru Isus; și unde există iubire, aceasta nu va fi reprimată, ci se va exprima. Rugăciunea în taină susține această viață interioară. Inima care-L iubește pe Dumnezeu va dori să aibă comuniune cu El și se va baza pe El în încredere sfântă.” *The Review and Herald*, 22 aprilie 1884.

**b. Cât de des trebuie să ne rugăm? 1 Tesaloniceni 5:17; Psalmii 16:8.**

---

---

„Noi putem vorbi cu Isus când mergem pe cale și El spune: ‚Eu sunt la dreapta ta.‘ Noi putem avea comuniune cu Hristos în inimile noastre: putem umbla în tovărășie cu Hristos. Când suntem angajați în munca noastră zilnică, noi putem șopti dorința inimii noastre, neauzită de vreo ureche omenească; dar acel cuvânt nu se poate stinge în tăcere, nici nu poate fi pierdut. Nimic nu poate îneca dorința sufletului. Aceasta se ridică deasupra zgomotului străzii, deasupra gălăgiei mașinilor. Dumnezeu este Acela Căruia noi ne adresăm și rugăciunea noastră este auzită.” *Slujitorii evangheliei*, pg.235.

**c. Ce asigurare ne dă Dumnezeu cu privire la rugăciune? Ieremia 29:12,13; Iacov 5:16.**

---

---

„Acea rugăciune care vine dintr-o inimă serioasă și credincioasă este rugăciunea eficientă și aprinsă care are multă putere. Dumnezeu nu răspunde întotdeauna rugăciunilor noastre după cum ne așteptăm, fiindcă este posibil ca noi să nu cerem ceea ce ar fi spre cel mai mare bine al nostru; dar în iubirea și înțelepciunea Sa infinită, El ne va da acele lucruri de care avem cea mai mare nevoie.” *Testimonies*, vol. 4, pg.550.

#### **d. Cum suntem invitați să ne rugăm? Luca 18:1-8.**

---

---

*Joi*

3 iulie

### **5. PUTERE DE SUS**

#### **a. Cum poate rugăciunea să-i înviorizeze pe lucrătorii oboșiți? Isaia 40:31.**

---

---

„[Mulți] lucrători nu pot ajunge niciodată la cel mai înalt succes până când nu învață taina puterii. Ei trebuie să-și ia timp pentru a medita, a se ruga și a aștepta de la Dumnezeu o reînnoire a puterii fizice, mintale și spirituale. Ei au nevoie de influența înălțătoare a Spiritului Său. Primind aceasta, ei vor fi înviorați cu o viață proaspătă. Structura istovită și mintea oboșită vor fi înviorate, inima împovărată va fi ușurată.” *Educația*, pg.219.

„Rugăciunea este respirația sufletului. Ea este secretul puterii spirituale. Nici un alt mijloc al harului nu poate fi înlocuit cu aceasta și sănătatea sufletului să fie totuși păstrată. Rugăciunea aduce inima în contact imediat cu izvorul vieții și întărește experiența religioasă.” *Slujitorii evangheliei*, pg.231.

#### **b. În ce sens înconjoară o atmosferă cerească victorioasă sufletul care s-a rugat? Isaia 26:3.**

---

„Dacă Îl păstrăm pe Domnul tot timpul înaintea noastră, îngăduind inimilor noastre să se înalțe în rugăciuni și laude la adresa Lui, vom avea o prosperitate continuă în viața noastră religioasă. Rugăciunile noastre vor lua forma unei conversații cu Dumnezeu, ca și când am vorbi cu un prieten. El ne va descoperi nouă personal tainele Sale.” *Parabole*, pg.98.

„‘Mergi înainte’, zice Domnul; ‘Eu înțeleg cazul și îți voi trimite ajutor. Continuă în rugăciune. Ai credință în Mine. Este spre slava Mea ce ai cerut și vei primi. Voi fi onorat înaintea acelor care așteaptă cu ochi critic căderea ta. Ei vor vedea adevărul triumfând glorios.’ ” *Înalta noastră chemare*, pg.127 eng.

*Vineri*

4 iulie

## **ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ**

- 1. Când a fost prima oară nevoie de rugăciune și câtă vreme a continuat această nevoie?**
- 2. Cum putem fi siguri că rugăciunile noastre sunt binevenite înaintea cerului?**
- 3. Care sunt câteva dintre beneficiile câștigate din rugăciune?**
- 4. Cum putem ști că rugăciunile noastre sunt auzite?**
- 5. Ce încurajare putem găsi în Biblie?**

## Primii patriarhi

„Domnul Se depărtează de cei răi, dar ascultă rugăciunea celor neprihăniți.” (Proverbele 15:29).

„Patriarhii erau bărbați ai rugăciunii și Dumnezeu a făcut lucruri mari pentru ei.” *The Signs of the Times*, 14 august 1884.

**Recomandare pentru studiu:** *Testimonies*, vol.8, pg.260-261.  
*Patriarhi și profeți*, pg.218-227.

*Duminică*

6 iulie

### 1. RUGĂCIUNEA ÎN VECHIME

- a. **Despre cine „au mărturisit toți profeții”, conform cuvintelor apostolului Petru? Fapte 10:36-43. Numiți câțiva dintre patriarhi care L-au cunoscut pe Hristos ca Mântuitor. Romani 5:12-15.**

---

„Toată comuniunea între cer și neamul omenesc căzut s-a făcut prin Hristos. Fiul lui Dumnezeu a fost Acela care a dat primilor noștri părinți făgăduința mântuirii. El a fost Acela care S-a descoperit patriarhilor. Adam, Noe, Avraam, Isaac, Iacov și Moise au înțeles evanghelia. Ei așteptau mântuirea prin Înlocuitorul și Garantul omului. Acești bărbați sfinți din vechime au păstrat comuniunea cu Mântuitorul care urma să vină în lumea noastră în trup omenesc; și unii din ei au vorbit cu Hristos și cu îngerii cerești față în față.” *Patriarhi și profeți*, pg.415.

- b. Ce a caracterizat viața de rugăciune a lui Adam după căderea lui? 2 Corinteni 7:10. Cum i-a reînnoit Dumnezeu credința, nu doar pentru veșnicie, ci chiar în această viață vremelnică? Genesa 3:15.**
- 
- 

„Viața lui Adam a fost una de durere, umilință și pocăință continuă... El cerea iertare de la Dumnezeu prin Jertfa făgăduită.” *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.50,51.

*Luni*

7 iulie

## **2. ENOH**

- a. Ce este vrednic de remarcat cu privire la Enoh? Genesa 5:23,24.**
- 
- 

„Rugați-vă în cămăruța voastră și când vă faceți lucrul vostru zilnic, lăsați ca inima voastră să fie înălțată la Dumnezeu. Astfel a umblat Enoh cu Dumnezeu. Aceste rugăciuni tăcute se ridică asemenea tămâiei prețioase înaintea tronului harului. Satan nu poate să-l biruie pe acela a cărui inimă este astfel fixată asupra lui Dumnezeu.” *Calea către Hristos*, pg.98,99.

„Umblarea lui Enoh cu Dumnezeu n-a fost într-o transă sau în viziune, ci în toate datoriile vieții sale zilnice. El nu a deveni un pustnic, închizându-se cu totul față de lume; căci el avea în lume de făcut o lucrare pentru Dumnezeu. În familie și în relația sa cu oamenii, ca soț și ca tată, ca prieten și cetățean, el era servul statornic și neclintit al lui Dumnezeu.

Credința lui creștea, iubirea lui devenea tot mai arzătoare odată cu trecerea secolelor. Pentru el rugăciunea era respirația sufletului. El trăia în atmosfera cerului.” *Testimonies*, vol.8, pg.260.

## **b. Ce a distins viața de rugăciune a lui Enoh? Evrei 11:5.**

---

---

„Dreptul Enoh era atât de întristat de creșterea răutății celor nelegiuți, încât nu voia să se asocieze cu ei nici măcar pentru o zi, de teamă ca nu cumva să fie afectat de necredințioșia lor și să nu-L poată privi pe Dumnezeu cu acea reverență sfântă care se cuvenea caracterului Său înalt. Sufletul său era întristat când îi vedea călcând în picioare autoritatea lui Dumnezeu în fiecare zi. El a ales să se despartă de ei și a petrecut o mare parte din timpul Său în singurătate, consacrandu-se meditației și rugăciunii. El Îl aștepta pe Domnul și se ruga să cunoască și mai desăvârșit voia Lui, pentru a o putea îndeplini. Dumnezeu era în comuniune cu Enoh prin intermediul îngerilor Săi și îi dădea instruire divină. El i-a făcut de cunoscut că nu avea să îngăduie veșnic pe om în răzvrătirea lui – că avea de gând să nimicească neamul omenesc păcătos, aducând un potop de ape peste pământ.” *The Signs of the Times*, 20 februarie 1879.

Oamenii din generația lui [Enoh] batjocoreau nebunia aceluia care nu căuta să adune aur sau argint, sau să-și construiască proprietăți aici. Dar inima lui Enoh era ațintită asupra comorilor veșnice...

[Evrei 11:5 citat]. La o asemenea comuniune ne cheamă Dumnezeu. După cum a fost sfințenia lui Enoh, trebuie să fie sfințenia de caracter a aceluia care vor fi răscumpărați dintre oameni la cea de-a doua venire a Domnului.” *Testimonies*, vol.8, pg.261.

*Marti*

8 iulie

## **3. ÎNTREBÂND PE DUMNEZEU**

### **a. Ce a cuprins mărturia lui Noe față de lume? Evrei 11:7. De ce a fost păstrată viața lui? Proverbele 15:29.**

---

---

**b. Cu ce problemă majoră s-a confruntat Avraam în familia lui? Genesa 21:9-11. Cum l-a răsplătit rugăciunea? Genesa 21:12,13.**

---

---

„Avraam a fost foarte strâmtorat. Ismael era fiul său, iubit de el. Cum îl putea izgoni? El s-a rugat lui Dumnezeu în neajutorarea lui, fiindcă nu știa pe ce cale s-o apuce. Domnul, prin îngerii Săi, l-a îndrumat pe Avraam să asculte de glasul Sarei, soția sa, și să nu permită ca afecțiunea sa pentru fiul său sau pentru Agar să împiedice conformarea lui la dorințele ei. Acesta era singura cale pe care o putea apuca pentru a restaura armonia și fericirea în familia sa. Avraam a avut fângăduința mângâietoare din partea îngerului, că Ismael, deși despărțit de casa tatălui său, nu urma să moară sau să fie părăsit de Dumnezeu; el trebuia să fie păstrat fiindcă era fiul lui Avraam. Dumnezeu a mai fângăduit de asemenea să facă din Ismael o națiune mare.” *The Signs of the Times*, 27 martie 1879.

**c. Care a fost cea mai mare încercare din viața lui Avraam? Genesa 22:1,2. Cum a răspuns el cu înțelepciune?**

---

---

„Lovit de durere [Avraam] s-a aplecat înaintea lui Dumnezeu și s-a rugat ca niciodată mai înainte pentru o confirmare a acestei porunci ciudate, pentru mai multă lumină dacă trebuia să îndeplinească această datorie teribilă.” *The Signs of the Times*, 27 martie 1879.

**d. Cum a fost imitat mai târziu exemplul vrednic al lui Avraam de către servul său credincios? Genesa 24:42-52.**

---

---

„[Servul lui Avraam] s-a rugat serios lui Dumnezeu să-l conducă în alegerea unei soții pentru Isaac. El a cerut să i se dea anumite dovezi, pentru ca să nu greșească în acea chestiune.” *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.109.

#### 4. IACOV

- a. **Ce întâlnire cu Dumnezeu a avut Iacov în prima parte a vieții sale? Genesa 28:10-22. Cum a explicat Hristos mai târziu semnificația acestei scări rugătorului Natanael? Ioan 1:51.**
- 
- 

„Hristos este scara pe care a văzut-o Iacov, a cărei bază este pe pământ și al cărei vârf ajunge la tronul lui Dumnezeu.” *The Signs of the Times*, 11 aprilie 1895.

- b. **Cum s-a rugat Iacov într-un ceas de criză? Genesa 32:24-30.**
- 
- 

„Iacov a biruit fiindcă era perseverent și hotărât. Experiența sa mărturisește cu privire la puterea rugăciunii stăruitoare. Acum trebuie să învățăm această lecție a rugăciunii biruitoare, a credinței care nu cedează. Cele mai mari biruințe ale bisericii lui Hristos sau ale creștinului individual nu sunt acelea care se dobândesc prin talent sau educație, prin bogăție sau favoarea oamenilor. Ele sunt acele biruințe care sunt câștigate în camera de audiență a lui Dumnezeu, când credința serioasă și agonizatoare se prinde de brațul tare al puterii.” *Patriarhi și profeți*, pg.227.

- c. **Cum suntem noi binecuvântați prin biruința lui Iacov? Psalmii 46:10,11.**
- 
- 

„Mergi în cămăruța ta și stăruie acolo singur în rugăciune înaintea lui Dumnezeu: ,Pune în mine o inimă nouă, Dumnezeule și sădește în mine un



duh nou și statornic’ (Psalmii 51:10). Fiți serioși, fiți sinceri. Rugăciunea arzătoare dobândește mult. Asemenea lui Iacov, luptați în rugăciune. Agonizați. Isus a transpirat mari stropi de sudoare în grădină; voi trebuie să depuneți efort.” *Solii pentru tineret*, pg.101.

„O religie de formă, o credință slabă, nu corespunde adevărului pe care îl mărturisim. Acesta cere o energie vie și un spirit aprins. El trebuie să fie simțit în inimă, dacă dorim să îl transmitem inimii altora... Acela care își simte slăbiciunea și luptă cu Dumnezeu asemenea lui Iacov și asemenea acestui serv din vechime strigă: „Nu Te voi lăsa până când nu mă vei binecuvânta’ va primi o ungere proaspătă a Duhului Sfânt. Atmosfera cerului îl va înconjura. El va trăi făcând bine. Influența sa va fi o forță pozitivă ce va acționa asupra altora. El va fi o epistolă vie, cunoscută și citită de toți oamenii. El va ști că Domnul – Căpetenia Mântuirii Sale – așteaptă de la El să facă tot ce poate mai bine și va face aceasta cu bucurie.” *The Signs of the Times*, 24 februarie 1888.

*Joi*

10 iulie

## 5. COMUNIUNE EFICIENTĂ CU DUMNEZEU

- a. Ce rezultate provin din adâncă comuniune cu Dumnezeu, așa cum este aceasta experimentată de bărbați ca Moise? Exodul 33:11-23; 34:35.**

---

---

„Moise a fost ascuns în crăpătura stâncii când slava Domnului i s-a descoperit și atunci când suntem ascunși în Hristos putem obține o perspectivă a maiestății și iubirii lui Dumnezeu.” *The Signs of the Times*, 25 aprilie 1892.

- b. Cum putem avea parte de gloria manifestată față de Moise pe Muntele Sinai? 2 Corinteni 3:18; 4:6-10.**
- 
-

„Dacă Îl păstrăm pe Domnul întotdeauna înaintea noastră, permițând inimilor noastre să se înalțe la El cu mulțumire și laudă, vom avea o continuă prosperitate în viața noastră religioasă. Rugăciunile noastre vor lua forma unei conversații cu Dumnezeu, ca și cum am vorbi cu un prieten. El Își va descoperi tainele față de noi personal. Adesea vom avea un dulce sentiment de bucurie de la prezența lui Isus. Adesea inimile noastre vor arde în noi, când El se apropie să aibă comuniune cu noi cum a avut cu Enoh. Când aceasta este într-adevăr experiența creștinului, se va vedea în viața sa o simplitate, o umilință, o bunătate și o smerenie a inimii care arată tuturor acelora cu care el se asociază că a fost cu Isus și a învățat de la El.”  
*Parabole*, pg.98.

„Dumnezeu să ne ajute să avem o cunoștință a adevărului, și dacă ați văzut adevărul lui Dumnezeu, mergeți cu stăruință înainte spre lumină și lăsați toate obstacolele în urma voastră. Nu vă sprijiniți pe un braț de carne; ci aveți voi înșivă o experiență vie și atunci fața voastră va străluci de slava lui Dumnezeu. Voi ați umblat cu El și El v-a susținut. Voi ați luptat cu El și ați pledat pe lângă El și El a lăsat lumina Lui să strălucească asupra voastră.”  
*Faith and Works*, pg.78.

*Vineri*

*11 iulie*

## **ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ**

- 1. Cine a făgăduit lui Adam și Evei mântuirea?**
- 2. Numiți câteva puncte cheie ale experienței lui Enoh cu Dumnezeu.**
- 3. Cum i-au afectat rugăciunile patriarhilor pe alții?**
- 4. De ce este important să înțelegem viața lui Iacov?**
- 5. Cum trebuie să se repete experiența lui Moise astăzi?**

## Rugăciunea de mijlocire

„Unde este turma pe care ți-am dat-o, turma ta frumoasă?”  
(Ieremia 13:20 eng.)

„Vegheați voi pentru suflete ca unii care trebuie să dea socoteală sau sunteți voi înșivă adormiți, iubitori de plăceri și căldicei?” *The Signs of the Times*, 4 octombrie 1883.

**Recomandare pentru studiu:** *Patriarhi și profeți*, pg.358-375.  
*Testimonies*, vol.1, pg. 378-385.

*Duminică*

13 iulie

### 1. MIJLOCIREA LUI AVRAAM

**a. Ce ar trebui să învățăm din atitudinea lui Avraam față de locuitorii Sodomei? Genesa 18:20-33; Galateni 6:1.**

---

„Nu exista nici o încredere de sine, nici o lăudăroșenie cu privire la dreptatea proprie [a lui Avraam]. El nu a pretins favoarea pe baza ascultării sale sau a sacrificiilor pe care le făcuse pentru împlinirea voii lui Dumnezeu. Fiind el însuși un păcătos, el a pledat în favoarea păcătosului. Un astfel de spirit ar trebui să posede toți acei care se apropie de Dumnezeu. Totuși Avraam a manifestat încredere asemenea unui copil care se roagă de un tată iubit. El a venit aproape de Mesagerul divin și i-a adresat cu ardoare cererea sa...

Iubirea pentru sufletele care piereau a fost aceea care a inspirat rugăciunea lui Avraam. În timp ce avea repulsie față de păcatele care

corupeau cetatea, el dorea ca păcătoșii să fie salvați. Adâncul său interes pentru Sodoma arată grija pe care ar trebui s-o simțim pentru cei nepocăiți. Noi ar trebui să cultivăm ură pentru păcat, dar milă și iubire pentru păcătos. Pretutindeni în jurul nostru sunt suflete care se coboară într-o ruină la fel de deznădăjduită și de grozavă ca aceea care a căzut asupra Sodomei. În fiecare oră sunt unii care trec dincolo de sfera îndurării. Și unde sunt glasurile de avertizare și îndemn care să-i spună păcătosului să fugă de această soartă îngrozitoare? Unde sunt mâinile întinse să-l tragă înapoi de la moarte? Unde sunt acei care cu umilință și credință perseverentă stăruie pe lângă Dumnezeu pentru el?

Spiritul lui Avraam a fost spiritul lui Hristos. Fiul lui Dumnezeu este El Însuși marele Mijlocitor în favoarea păcătosului. Acela care a plătit prețul pentru răscumpărarea lui cunoaște valoarea sufletului omenesc.” *Patriarhi și profeți*, pg.150,151.

*Luni*

14 iulie

## **2. PUTEREA ȘI DUIOȘIA LUI MOISE**

### **a. De ce l-a cruțat Dumnezeu pe Israel după idolatria dezgustătoare de la poalele muntelui Sinai? Exodul 32:7-14, 30-32.**

---

„Moise a înțeles cât de groznică avea să fie soarta păcătosului, totuși, dacă poporul Israel urma să fie respins de Domnul, el dorea ca numele său să fie șters împreună cu al lor; el nu putea suporta să vadă judecățile lui Dumnezeu căzând peste acei care fuseseră eliberați într-un mod atât de minunat. Mijlocirea lui Moise în favoarea lui Israel ilustrează mijlocirea lui Hristos pentru oamenii păcătoși. Dar Domnul nu i-a permis lui Moise să poarte, ca Hristos, vina păcătosului.” *Patriarhi și profeți*, pg.370.

### **b. Numiți încă două exemple ale puterii rugăciunilor de mijlocire ale lui Moise. Numeri 11:2; 21:7.**

**c. Cine a ajutat la modelarea caracterului lui Moise într-un asemenea mod, încât el să manifeste o asemenea ardoare în rugăciunea de mijlocire? Exodul 2:1-10; Evrei 11:23-25.**

---

---

„Iochebed era o femeie și o sclavă. Partea ei în viață era umilă, povara ei grea. Dar prin nici o altă femeie, în afară de Maria din Nazaret, nu a primit lumea o binecuvântare mai mare. Știind că fiul ei trebuia să fie luat curând de sub îngrijirea ei, în paza acelor care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu, ea a încercat cu și mai multă seriozitate să lege sufletul lui cu cerul. Ea a căutat să sădească în inima lui iubire și loialitate față de Dumnezeu. Și credincioasă a fost lucrarea pe care ea a realizat-o. Nici o altă influență de mai târziu nu l-a putut determina pe Moise să renunțe la acele principii ale adevărului care au fost povara învățaturii mamei sale și lecția vieții ei.” *Educația*, pg.49.

„Mama ar trebui să simtă nevoia ei de îndrumarea Duhului Sfânt, pentru ca ea însăși să poată avea o experiență adevărată de supunere la calea și voia lui Dumnezeu. Atunci, prin harul lui Hristos, ea poate fi un învățător înțelept, amabil și iubitor. Pentru a-și face lucrarea cum ar trebui făcută, este nevoie de talent și grijă răbdătoare. Este nevoie de neîncredere în sine și rugăciune serioasă. Fiecare mamă să se străduiască prin eforturi perseverente să-și îndeplinească obligațiile ei. Să-i aducă pe micuții ei la Isus în brațele credinței, spunându-I marea ei nevoie și cerând înțelepciune și har.” *Sfaturi pentru părinți, profesori și educatori*, pg.105.

*Marti*

15 iulie

### **3. RUGÂNDU-NE PENTRU COPIII NOȘTRI**

**a. Ce pot învăța părinții din exemplul lui Iov? Iov 1:1-5**

---

---

„Părinții ar trebui să-și îndeplinească responsabilitățile lor grave cu frică și cutremur. Rugăciuni aprinse ar trebui să fie înălțate pentru putere divină și îndrumare în această misiune.” *Testimonies*, vol.4, pg.206.

**b. De ce este rugăciunea în mod special importantă în timpuri când copiii îndărătnici au nevoie să fie corijați? Efeseni 6:4; Coloseni 3:21.**

---

---

„Unii părinți își corijează copiii cu severitate, într-un spirit de nerăbdare și adesea cu patimă. Asemenea corecții nu produc nici un rezultat bun. Căutând să corecteze un rău, ei creează două. Mustrarea și bătaia continuă îi împietrește pe copii și îi îndepărtează de părinții lor. Părinții ar trebui să învețe mai întâi să se controleze pe ei și atunci pot să-și controleze cu mai mult succes copiii. De fiecare dată când își pierd cumpătul și vorbesc și acționează cu nerăbdare, ei păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu. Ei ar trebui să chibzuiască mai întâi cu copiii lor, să le indice în mod clar greșelile lor, să le arate păcatul lor și să le întipărească gândul că nu au păcătuțit doar împotriva părinților lor, ci împotriva lui Dumnezeu. Cu inima voastră supusă și plină de milă și durere pentru copiii voștri greșiți, rugați-vă cu ei înainte de a-i corija. Atunci corecția voastră nu-i va face pe copiii voștri să vă urască. Ei vă vor iubi. Ei vor vedea că nu-i pedepsiți fiindcă v-au supărat, sau pentru că doriți să vă revărșați neplăcerea asupra lor, ci dintr-un simț al datoriei, spre binele lor, pentru ca să nu fie lăsați să crească în păcat.” *Testimonies*, vol.1, pg.378.

**c. Ce rugăciune era în inima Anei când pregătea haine pentru fiul ei, Samuel? 1 Samuel 2:18,19.**

---

---

„Fiecare fibră a hăinuței fusese țesută cu rugăciunea ca [Samuel] să fie curat, nobil și credincios. Ea nu a cerut pentru fiul ei măreție lumească, ci s-a rugat cu seriozitate ca el să poată dobândi acea măreție pe care Cerul o prețuiește – ca el să-L poată onora pe Dumnezeu și să-i binecuvânteze pe semenii săi.” *Patriarhi și profeți*, pg.658.

#### 4. ÎN SFERA NOASTRĂ DE INFLUENȚĂ

**a. Explicați unele elemente cheie în câștigarea tovarășilor noștri la Hristos. 1 Timotei 4:16.**

---

---

„Dacă credincioșii se asociază cu necredincioșii cu scopul de a-i câștiga la Hristos, ei vor fi martori pentru Hristos, și după ce și-au îndeplinit misiunea, se vor retrage pentru a respira o atmosferă curată și sfântă. Ei se vor apropia de Dumnezeu și vor înălța cereri serioase către Hristos pentru prietenii și tovarășii lor.” *Înalta noastră chemare*, pg.300 eng.

**b. Cum a răspuns Sora White când i s-a spus că Vermont era „un teren greu” pentru evanghelie? Ieremia 13:20. Descrieți experiența ei timpurie cu prietenii necredincioși.**

---

---

„Știm că este de făcut o lucrare serioasă, care cere răbdare, perseverență și efort neobosit. Lucrarea să se facă de către oameni umiliți și neegoști; ei să lucreze și să se roage, să se roage și să lucreze. Lucrați în cămine, fraților. Apropiați-vă de inimi. Lăsați ca necredincioșii să vadă că sunteți interesați de sufletele lor; cercetați Scripturile cu ei; plângeți și rugați-vă cu ei. În eforturile voastre serioase, reprezentați iubirea lui Hristos. O, această iubire, dacă o avem, este prea mult închisă în inimile noastre și nu iese la iveală în cuvinte și fapte cum ar trebui. Cum veți întâlni rudele, prietenii și vecinii voștri la judecată, dacă nu ați lucrat în orice mod posibil pentru a-i aduce la adevăr? Rugăciunea mea este ca Domnul să impresioneze astfel mințile bărbaților și femeilor din Vermont, încât să nu aibă odihnă până când nu se apucă de lucru serios pentru suflete. Când vor face aceasta, nu se va mai spune că Vermont este un teren greu” *The Review and Herald*, 20 noiembrie 1883.

„Am organizat întâlniri cu tinerii mei prieteni, dintre care unii erau mult mai în vârstă decât mine și câțiva erau căsătoriți. Unii dintre ei erau nechibzuți și ușuratici; experiența mea li se părea ca un basm și nu au dat curs îndemnurilor mele stăruitoare. Dar eu am luat hotărârea ca eforturile mele să nu înceteze până când aceste suflete dragi, pentru care aveam un interes așa de mare, se predau lui Dumnezeu... La fiecare din micile noastre întâlniri am continuat să mă rog pentru fiecare în parte, până când fiecare s-a predat lui Isus, recunoscând meritele iubirii Sale iertătoare. Toți au fost convertiți la Dumnezeu.” *Schițe din viața mea*, pg.41,42.

*Joi*

17 iulie

## 5. MIJLOCIRE ASEMENEA CELEI A LUI HRISTOS

### a. Cum suntem încurajați să imităm cel mai mare Exemplu de rugăciune de mijlocire? Luca 22:31,32; Ioan 17:20.

---

„Fiul lui Dumnezeu este El Însuși marele Mijlocitor în favoarea păcătosului. Acela care a plătit prețul pentru răscumpărarea sa, cunoaște valoarea sufletului omenesc. Cu o împotrivire față de rău cum poate exista doar într-o natură curată, fără de păcat, Hristos a manifestat față de păcătos o iubire pe care numai bunătatea infinită o putea naște. În agoniile răstignirii, fiind El Însuși împovărat cu greutatea grozavă a păcatelor lumii întregi, El S-a rugat pentru batjocoritorii și omorătorii Lui: ,Tată, iartă-i; căci nu știu ce fac’ (Luca 23:34).” *Patriarhi și profeți*, pg.151.

### b. De ce trebuie să ne dublăm eforturile în rugăciunea pentru alții? Romani 13:10,11; 1 Corinteni 15:34.

---

„Trebuie să ne rugăm mult dacă dorim să facem progrese în viața divină. Când solia adevărului a fost proclamată pentru prima dată, cât de



des ne rugam! Cât de des se auzea glasul de mijlocire în cameră, în șură, în livadă sau în poiană! Adesea petreceam ore în rugăciune serioasă, doi sau trei laolaltă, pretinzând făgăduința; se auzea adesea sunetul plânsului și apoi glasul mulțumirii și al cântării de laudă. Acum ziua lui Dumnezeu este mai aproape decât atunci când am crezut și ar trebui să fim mai serioși, mai zeloși și cu mai multă ardoare decât în acele zile de început. Pericolele noastre sunt mai mari acum decât atunci. Sufletele sunt mai împietrite. Avem nevoie să fim acum îmbibați de spiritul lui Hristos și nu ar trebui să avem odihnă până când nu îl primim.” *Testimonies*, vol.5, pg.155.

*Vineri*

18 iulie

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce a pledat Avraam cu atâta ardoare în favoarea locuitorilor Sodomei?
2. Ce factori motivau rugăciunile lui Moise?
3. Cum pot părinții să-și îmbunătățească relația cu copiii lor?
4. Cum putem fi martori mai eficienți în comunitățile noastre?
5. De ce este rugăciunea atât de importantă în viața divină?

## Căutând îndrumare

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare și ea îi va fi dată.” (Iacov 1:5).

„Noi trebuie să căutăm să cunoaștem ‚Ce spune Domnul,‘ predându-ne viețile călăuzirii Lui.” *Astăzi cu Dumnezeu*, pg.140 eng.

**Recomandare pentru studiu:** *Selected Messages*, bk.2, pg.325-328.  
*That I May Know Him*, pg.249-252, 268.

*Duminică*

20 iulie

### 1. RUGÂNDU-NE PENTRU ÎNȚELEPCIUNE

- a. Când a fost chemat să conducă oastea lui Israel, cum a obținut Ghedeon călăuzirea specială pe care a dorit-o? **Judecători 6:36-40.**

---

„Ghedeon n-a îndrăznit să se așeze în fruntea oștirii fără să aibă mai multe dovezi că Dumnezeu l-a chemat în lucrarea Sa și că El avea să-l însoțească... [Judecători 6:36,37 citat]. Dimineața lâna era udă, în timp ce pământul era uscat. Dar acum i s-a trezit o îndoială, întrucât lâna absoarbe în mod natural umezeala, când aceasta există în aer; testul nu putea fi hotărâtor. De aceea a cerut ca semnul să fie inversat, rugându-se ca această precauție extremă să nu-I displacă lui Dumnezeu. Cererea lui i-a fost ascultată.” *Patriarhi și profeți*, pg.631.

- b. Cum afectează propria noastră atitudine călăuzirea pe care o putem aștepta de la Dumnezeu? **Psalmii 25:9; 32:8-10; Iacov 1:5-8.**

„[Iacov 1:5-7 citat.] Această cerere pentru înțelepciune nu trebuie să fie o rugăciune fără sens, care să dispară din minte de îndată ce este încheiată. Este o rugăciune care exprimă dorința puternică și serioasă a inimii, care provine dintr-o conștientă lipsă de înțelepciune pentru a distinge voia lui Dumnezeu.” *Testimonies*, vol.2, pg.120.

*Luni*

21 iulie

## 2. CĂLĂUZIRE PENTRU SĂNĂTATE

### a. Când soției lui Manoah i s-a spus că avea să nască un fiu, cum au fost răsplătite rugăciunile familiei pentru îndrumare? Judecători 13:8-23. Ce putem învăța din exemplul lor?

---

„Domnul privea instrucțiunile adresate mamei ca fiind de o asemenea importanță, încât a trimis un înger care și-a acoperit slava sa pentru a da o solie directă soției lui Manoah și să prescrie cursul acțiunii pe care ea să-l urmeze. Instrucțiunea dată soției lui Manoah este instrucțiunea pe care toate mamele ar trebui s-o urmeze pentru ca influența prenatală să poată avea un caracter bun.” *The Signs of the Times*, 9 aprilie 1896.

„Părinții creștini ar trebui să înceapă educația copiilor lor în pruncie. Ei ar trebui, ținând cont de responsabilitățile date lor de Dumnezeu, să se roage în modul cel mai serios pentru a cunoaște voia lui Dumnezeu și pentru putere de a o îndeplini... [Judecători 13:8,12 citat.] Dacă această rugăciune ar ieși de pe buzele curate ale mamelor, ele ar vedea că le-ar fi dat ajutor de la Dumnezeu.” *The Health Reformer*, 1 aprilie 1880.

„Cuvintele spuse soției lui Manoah conțin un adevăr pe care mamele din ziua de azi ar face bine să-l studieze. Vorbind acestei mame, Domnul a vorbit tuturor mamelor îngrijorate din acel timp și tuturor mamelor din generațiile care au urmat. Da, fiecare mamă poate să-și înțeleagă datoria. Ea poate să știe că de obiceiurile ei înainte de nașterea copiilor și de eforturile ei personale după nașterea lor va depinde caracterul copiilor ei, mai mult decât de avantaje sau dezavantaje exterioare.” *The Signs of the Times*, 26 februarie 1902.

**b. Ce este descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la sănătate și cumpătare? 1 Corinteni 3:19; 9:27; 10:31.**

---

---

„În alegerea hranei noastre, nu ar trebui doar să căutăm să plăcem gustului nostru, ci să alegem ceea ce este cel mai sănătos. În îmbrăcăminte ar trebui să căutăm ceea ce este simplu, confortabil, convenabil și potrivit.

Acela care va respecta simplitatea în toate obiceiurile sale, înfrânând apetitul și controlând patimile, poate să-și păstreze puterile mintale active, viguroase, întărite și agere de a înțelege orice lucru care cere gândire sau acțiune, sensibile pentru a deosebi între sfânt și nesfânt și gata să se angajeze în orice întreprindere spre slava lui Dumnezeu și binele omenirii.” *Înalta noastră chemare*, pg.270 eng.

*Marți*

22 iulie

### **3. UN PILOT PE CARE TE POTI BAZA**

**a. Ce rugăciune a lui David descoperă cum a recunoscut el sursa singurei sale nădejdi de succes? Psalmii 31:1-3.**

---

---

„Orice vas care navighează pe marea vieții are nevoie să aibă la bord Pilotul divin; dar când se ridică furtuni, când amenință uraganul, multe persoane își aruncă Pilotul peste bord și își încredințează vasul în mâinile omului mărginit, sau încearcă să-l conducă ele însele. Atunci urmează în general dezastrul și naufragiul, și Pilotul este învinuit pentru că i-a adus în asemenea ape periculoase. Nu vă încredințați în grija oamenilor, ci spuneți: „Domnul este ajutorul meu; voi căuta sfatul Lui; voi fi un împlinitor al voii Sale”. Toate dovezile pe care le aveți nu pot să fie o binecuvântare pentru voi, și nici cea mai înaltă educație nu poate să vă califice pentru a deveni un canal de lumină, dacă nu aveți cooperarea Spiritului divin. Este la fel de imposibil pentru noi să primim calificarea de la om, fără iluminarea divină, după cum a fost pentru dumnezeii Egiptului să-i elibereze pe acei care s-au încrezut în ei. Studenții nu trebuie să presupună că fiecare sugestie ce li se face să-și prelungească studiile este în armonie cu planul lui Dumnezeu. Orice asemenea sugestie să fie dusă înaintea Domnului cu rugăciune

și ei să caute cu seriozitate îndrumarea Sa – nu doar o dată, ci tot mereu. Stăruiți înaintea Lui, până sunteți convinși dacă sfatul este de la Dumnezeu sau de la om. Nu vă încredințați oamenilor. Acționați sub îndrumarea divină.” *Fundamentele educației creștine*, pg.355,356.

**b. Care este principala cale pe care Dumnezeu ne poate călăuzi?  
Ioan 5:39. De ce este cooperarea noastră esențială? Matei 13:13.**

---

---

„Lăsați ca cuvântul să fie ghidul vostru, regula voastră de conduită. El vă va învăța maniere rafinate, o conduită evlavioasă și o judecată sănătoasă. Studiați cuvântul. Când sunteți în nedumerire, cercetați Cuvântul lui Dumnezeu pentru învățătura care se potrivește cazului vostru. Căutați-L pe Domnul pentru călăuzire. Niciodată să nu cultivați ceea ce Domnul interzice în Cuvântul Său și căutați întotdeauna să faceți ceea ce vă cere Cuvântul Său.” *The Upward Look*, pg.87.

„În serviciul lui Dumnezeu nu există teren neutru. Hristos a spus: ‚Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea’ (Matei 12:30). Nimeni să nu se aștepte să facă un compromis cu lumea și să se bucure totuși de binecuvântarea Domnului. Poporul lui Dumnezeu să iasă din această lume și să fie despărțit. Să căutăm cu mai multă seriozitate să cunoaștem și să împlinim voia Tatălui nostru din cer.” *The Review and Herald*, 15 iunie 1886.

*Miercuri*

23 iulie

#### **4. UN GHID PENTRU VIAȚĂ**

**a. Ce asigurări ne sunt date că Dumnezeu aude rugăciunile noastre pentru călăuzire? Proverbele 3:5-8; 28:5.**

---

---

„Noi nu trebuie să umblăm poticnindu-ne sau în nesiguranță. Dacă cerem de la Domnul călăuzire, făgăduința este: ‚Veți primi’. Făgăduința este da și amin în Isus Hristos. ‚Căutați și veți găsi.’ Acest lucru trebuie să-l facem în fiecare ceas al vieții noastre; căci dacă căutăm cu sinceritate calea cea dreaptă, o vom găsi. Noi trebuie să simțim nevoia de ajutor de la Domnul și să-l căutăm cu rugăciune umilă.” *The Signs of the Times*, 15 august 1892.

**b. Când ne rugăm pentru călăuzire, pe ce fel de binecuvântări ne putem baza că vom primi? Psalmii 34:10; Isaia 33:15,16.**

---

---

„În Domnul puteți face lucruri mari. Spuneți-I Lui în rugăciune, vorbiți cu Domnul pe drum: ‚Pe Tine Te caut; Pe Tine Te voi urma; Ție Îți voi sluji. La umbra aripilor Tale voi rămâne. Condu-mă cum dorești; eu voi asculta glasul Tău.‘ Predați-vă totdeauna călăuzirii cerești. Când vin încercări, stăpâniți-vă sufletul cu răbdare. Așteptați pe Domnul și aveți în vedere un singur scop, acela de a căuta binele veșnic al tuturor acelora cu care sunteți în legătură, ținând tare la integritatea voastră în puterea lui Dumnezeu.” *That I May Know Him*, pg.268.

„Dacă nu simțim răspunsuri imediate la rugăciunile noastre, noi ar trebui să ne ținem tare de credința noastră, fără să permitem să pătrundă neîncrederea, fiindcă aceasta ne-ar separa de Dumnezeu. Dacă credința noastră oscilează, nu vom primi nimic de la El. Încrederea noastră în Dumnezeu ar trebui să fie puternică, și când avem nevoie de ea cel mai mult, binecuvântarea va cădea asupra noastră ca un torent de ploaie.” *Testimonies*, vol.1, pg.121.

**c. Cum afectează rugăciunea continuă pentru călăuzirea lui Dumnezeu starea generală a minții noastre? Isaia 26:3.**

---

---

„Acei care-L cred pe Hristos pe cuvânt și își predau sufletele în păstrarea Sa și viețile sub conducerea Sa, vor găsi pace și liniște. Nimic din lume nu-i poate întrista când Isus îi înveselește prin prezența Sa.” *Hristos Lumina lumii*, pg.241.

*Joi*

24 iulie

## **5. CĂLĂUZIRE CONTINUĂ**

**a. Când suntem confrunțați cu nedumeriri, ce trebuie să păstrăm totdeauna în minte? Ioan 15:1-5.**

---

„Sunt mulți care se ridică mai presus de simplitatea lui Isus Hristos, presupunând că trebuie să facă vreun lucru mare pentru a face faptele lui Dumnezeu. Lucruri de natură vremelnică absorb atenția altora și ei au doar puțin timp și puține gânduri pentru realitățile veșnice. Istoviți cu griji care le abat mințile de la lucrurile spirituale, ei nu pot găsi timp pentru comuniune cu Dumnezeu. Ei se întrebă în continuu: ‚Cum pot găsi timp să studiez și să practic Cuvântul lui Dumnezeu?’ ...

Prima și cea mai înaltă datorie a noastră este de a ști că rămânem în Hristos. El trebuie să facă lucrarea. Noi trebuie să căutăm să cunoaștem ‚Ce spune Domnul,’ predându-ne viețile călăuzirii Lui. Când avem Duhul unui Hristos care rămâne, totul va lua un aspect diferit. Numai Mântuitorul poate să ne dea odihna și pacea de care avem atât de mare nevoie. Și în fiecare invitație pe care ne-o dă să căutăm pe Domnul ca să fie găsit de noi, El ne cheamă să rămânem în El. Aceasta este o invitație nu doar de a veni la El, ci de a și rămâne în El. Duhul lui Dumnezeu este acela care ne determină să venim. Când avem această odihnă și pace, grijile noastre zilnice nu ne vor face aspri și lipsiți de politețe. Noi nu ne vom mai urma propria noastră cale și voință. Vom dori să facem voia lui Dumnezeu, rămânând în Hristos ca mlădițele în viță.

Hristos Se declară [a fi] ‚calea, adevărul și viața’ (Ioan 14:6). Calea spre cer este reprezentată ca o cale îngustă, lăsată de Domnul pentru ca cei răscumpărați ai Domnului să meargă pe ea. Dar adevărul iluminează această cale la fiecare pas...

Mântuirea înseamnă pentru noi predare completă a sufletului, trupului și duhului. Din cauza elementelor neliniștite ale naturii noastre, patima câștigă adesea supremația. Singura nădejde pentru păcătos este aceea de a înceta să mai păcătuiască. Astfel voia Lui va fi în armonie cu voia lui Hristos. Sufletul Lui va fi adus în părtășie cu Dumnezeu.” *Astăzi cu Dumnezeu*, pg. 140 eng.

*Vineri*

25 iulie

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Ce putem învăța din atitudinea de rugăciune a lui Ghedeon?**
- 2. Cum trebuie să urmăm exemplul lui Manoah și al soției lui?**
- 3. De ce trebuie să cooperăm cu Dumnezeu?**
- 4. Cum pot făgăduințele lui Dumnezeu să ajute persoanelor schimbătoare?**
- 5. Care este secretul unei călăuziri permanente din partea lui Dumnezeu?**

**Sabat, 2 august 2003**

## **Darul Sabatului întâi pentru școli misionare**

„Cea mai mare nevoie a lumii este aceea de oameni – oameni care nu vor fi cumpărați sau vânduți, oameni care în adâncul sufletului lor sunt credincioși și cinstiți, oameni care nu se tem să-i spună păcatului pe nume, oameni a căror conștiință se îndreaptă la fel de clar spre datorie ca acul busolei spre pol, oameni care vor sta de partea dreptății chiar dacă s-ar prăbuși cerurile.”  
*Educația*, pg.46.



Chiar înainte de organizarea Mișcării de Reformă în 1925, școlile misionare au jucat un rol fundamental în împlinirea însărcinării evangheliei pentru această biserică. Chiar în anii 1920 s-a deschis o mică școală misionară în Rama (lângă Würzburg), Germania.

În 1931 Conferința Generală a hotărât să deschidă o școală misionară internațională cu scopul de a trimite misionari în țări străine. Pe 1 aprilie 1932, această școală a început să funcționeze în Schwäbisch Hall, Germania.

Astăzi școlile misionare continuă să constituie o parte importantă a răspândirii adevărului prezent. Este nevoie să fie instruiți lucrători pentru cauza Domnului pentru a duce la bun sfârșit însărcinarea ce le-a fost dată de Mântuitorul de suflete.

Pe 2 august, vă rugăm să vă amintiți de această lucrare importantă. Darurile voastre vor fi folosite pentru a susține școlile misionare de pe glob.



*M. Natarajan  
Secretarul pentru  
educație al CG*

*Școala misionară Betel din Columbia*



## Putere pentru servire

„Căci care este mai mare: cel ce stă la masă, sau cel ce slujește la masă? Nu cel ce stă la masă? Și eu totuși sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.” (Luca 22:27).

„Rugăciunile noastre nu trebuie să fie o cerere egoistă, doar pentru propriul nostru beneficiu. Noi trebuie să cerem ca să putem da.” *Parabole*, pg.108.

**Recomandare pentru studiu:** *Parabole*, pg.105-114.

*Marele Medic*, pg. 431-436.

*Duminică*

27 iulie

### 1. RUGÂNDU-NE SĂ SERVIM

a. Cum a reflectat dorința Anei o intenție de a servi? 1 Samuel 1:1-11.

---

---

b. În ce fel trebuie să învățăm cu toții și să fim încurajați de răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea Anei? 1 Samuel 1:19,20,27,28; 2:18-21,26.

---

---

„În timpul primilor trei ani din viața profetului Samuel, mama lui l-a învățat cu grijă să facă deosebire între bine și rău... Deși tinerețea lui Samuel a fost petrecută la templul devotat închinării lui Dumnezeu, el nu era liber de influențe rele sau exemplu păcătos. Fiii lui Eli nu se temeau de Dumnezeu, nici nu-l cinsteau pe tatăl lor, dar Samuel n-a căutat compania lor, nici nu a urmat căile lor rele. Educația lui timpurie l-a condus să aleagă să-și păstreze integritatea creștină. Ce răsplată a avut Ana! Și ce încurajare pentru credincioșie se găsește în exemplul ei!” *The Review and Herald*, 8 septembrie, 1904.

„Când a fost despărțită de copilul ei, grija mamei credincioase nu a încetat. El a fost subiectul rugăciunilor ei... Ea nu a cerut ca el să ajungă mare, dar s-a rugat cu insistență ca să fie bun. Credința și devoțiunea ei au fost răsplătite. Ea l-a văzut pe fiul ei, în simplitatea copilăriei, umblând în iubirea și teama Domnului. Ea l-a văzut crescând până la vârsta bărbăției plăcut înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, umil, respectuos, prompt la datorie și serios în servirea Stăpânului său divin.” *The Signs of the Times*, 3 noiembrie 1881.

*Luni*

28 iulie

## 2. ÎNVĂȚÂND DE LA SOLOMON

### a. De ce a fost răsplătită de Dumnezeu dorința lui Solomon după înțelepciune? 1 Regi 3:5-15.

---

„Solomon și-a dat seama că îi lipsea înțelepciunea. Marea lui nevoie a fost aceea care l-a condus să-L caute pe Dumnezeu pentru înțelepciune. În inima lui nu era nici o aspirație egoistă după o cunoștință care l-ar fi ridicat mai presus de frații săi.” *The Review and Herald*, 26 octombrie 1905.

### b. Cum a fost atitudinea lui Solomon în contrast cu aceea a tânărului bogat căruia Isus i-a prezentat un test practic? Luca 18:18-23.

---

„Pentru că [Solomon] nu ceruse bogății vremelnice sau onoare lumească, Domnul a spus că nu va avea doar binecuvântarea înțelepciunii, ci de asemenea bogății și onoare. Unul care are înțelepciune cerească este pregătit să folosească drept talentele și mijloacele pe care Dumnezeu i le-a dat. Toate talentele și capacitatea pe care le poate poseda nu-l vor face să-L uite pe Dătător. Există pericolul ca unii... să se amăgească singuri, asemenea tânărului [Luca 18:18,21,22 citat]... Acest test practic i-a dezvăluit tânărului amăgit egoismul lui suprem. Deficiența sa de caracter îi strica toate virtuțile.” *The Signs of the Times*, 14 februarie 1878

### c. Ce pot învăța toți conducătorii de la Solomon? Proverbele 20:28.

---

---

„Toți acei care ocupă poziții cu responsabilitate trebuie să învețe lecția care este prezentată în rugăciunea umilă a lui Solomon. Ei trebuie să-și amintească întotdeauna că poziția nu va schimba niciodată caracterul și nici nu-l va face pe om infailibil. Cu cât mai înaltă este poziția pe care o ocupă cineva, cu atât mai mare este responsabilitatea pe care o are de purtat și cu atât mai largă influența pe care o exercită și cu atât mai mare este nevoia sa de a-și simți dependența de înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu și de a cultiva cel mai bun și mai sfânt caracter. Acei care acceptă o poziție de răspundere în cauza lui Dumnezeu ar trebui să-și amintească întotdeauna că odată cu chemarea la această lucrare, Dumnezeu i-a chemat de asemenea să umble cu precauție înaintea Lui și înaintea semenilor lor. În loc de a considera de datoria lor să comande și să dicteze, ei ar trebui să înțeleagă că trebuie să fie ei înșiși învățați. Când un lucrător responsabil nu învață această lecție, cu cât este mai curând eliberat de responsabilitățile lui, cu atât mai bine va fi pentru el și pentru lucrarea lui Dumnezeu.” *Testimonies*, vol.9, pg.253.

*Marti*

29 iulie

### 3. EXEMPLUL LUI HRISTOS

#### a. Care a fost tema vieții lui Hristos pe pământ? Isaia 50:4; Matei 20:28.

---

---

„Nu pentru Sine, ci pentru alții a trăit, a învățat și S-a rugat [Hristos]. De la orele petrecute cu Dumnezeu El venea dimineață de dimineață pentru a aduce oamenilor lumina cerului. El primea zilnic un botez proaspăt cu Duhul Sfânt. În primele ceasuri ale noii zile, Domnul Îl trezea din somnul Său, iar suflul și buzele Sale erau unse cu har, pentru ca să-l poată împărtăși celorlalți. Cuvintele Lui Îi erau date proaspete din curțile cerești, cuvinte pe care să le poată spune la timp celor trudiți și împovărați.” *Parabole*, pg.105.

**b. Ce învățăm din scopul lui Hristos de a păstra o viață sfințită?  
Ioan 17:19.**

---

---

„Lecțiile lui Hristos cu privire la rugăciune ar trebui să fie luate în considerare cu grijă. În rugăciune se află o știință divină și ilustrarea Sa scoate în evidență principiile pe care toți trebuie să le înțeleagă. El arată care este adevăratul spirit al rugăciunii, și învață nevoia perseverenței în prezentarea cererilor noastre înaintea lui Dumnezeu și ne asigură de bunăvoința Lui de a auzi și răspunde rugăciunii noastre...

Principiul vieții lui Hristos trebuie să fie principiul vieților noastre... Misiunea noastră față de lume nu este de a ne servi sau a ne plăcea nouă; noi trebuie să-L proslăvim pe Dumnezeu cooperând cu El pentru a-i salva pe păcătoși. Noi trebuie să cerem binecuvântări de la Dumnezeu pe care să le putem transmite altora. Capacitatea de a primi este păstrată doar prin împărtășire. Noi nu putem continua să primim comoara cerului fără a o transmite celor din jurul nostru.” *Parabole*, pg. 108.

„Suntem angajați într-o mare lucrare și sunt multe ocazii pentru servire în diverse ramuri. Toți să se roage cu seriozitate ca Dumnezeu să-i conducă în direcția corectă de servire. Servii lui Dumnezeu nu ar trebui să neglijeze vreo ocazie de a-i ajuta pe alții în orice mod posibil. Dacă ei Îl caută fără egoism pe Dumnezeu pentru sfat, cuvântul Său, care aduce mântuirea, îi va călăuzi.” *Mărturii pentru predicatori*, pg.433.

„Servii lui Dumnezeu trebuie să stea ca oameni ai momentului, gata pentru servire în orice moment. Fraților, din oră în oră vi se vor deschide ocazii de a-I servi lui Dumnezeu. Acestea vin și trec în mod constant. Fiți întotdeauna gata să le folosiți cât mai bine. Șansa de a rosti cuvântul vieții în auzul vreunui suflet în nevoie poate să nu se mai ofere niciodată după aceea.” *Slujitorii evangheliei*, pg.195.

*Miercuri*

30 iulie

#### **4. PÂINEA VIEȚII DE ÎMPĂRTĂȘIT**

**a. Cu ce parabolă învață Hristos perseverența în rugăciune? Luca 11:5-8.**

„În parabola [prietenului care apelează la miez de noapte] cel care cere a fost respins de repetate ori, dar el nu a renunțat la scopul lui. Tot astfel rugăciunile noastre nu par să primească întotdeauna un răspuns imediat; dar Hristos învață că nu ar trebui să încetăm a ne ruga. Rugăciunea nu este menită să facă vreo schimbare în Dumnezeu; ea trebuie să ne aducă pe noi în armonie cu Dumnezeu. Când Îi adresăm o cerere, El poate vedea că este necesar pentru noi să ne cercetăm inimile și să ne căim de păcat. De aceea El ne trece prin încercări, probe și umilințe, pentru ca să putem vedea ce împiedică lucrarea Duhului Său Sfânt prin noi.” *Parabole*, pg. 108.

Mulți nu au o credință vie. De aceea ei nu văd mai mult din puterea lui Dumnezeu... Ei se încredințează propriei lor griji. Ei plănuiesc și fac proiecte, dar se roagă puțin și au puțină încredere adevărată în Dumnezeu. Ei se gândesc că au credință, dar aceasta este doar impulsul momentului. Nereușind să-și înțeleagă propria lor nevoie sau bunăvoința lui Dumnezeu de a dăru-i, ei nu perseverează în păstrarea cererii lor înaintea lui Dumnezeu.

Rugăciunile noastre trebuie să fie la fel de serioase și persistente ca și cererile prietenului în nevoie care a cerut pâinile la miezul nopții. Cu cât mai serios și mai statornic cerem, cu atât mai apropiată va fi unirea noastră spirituală cu Hristos. Vom primi binecuvântări sporite fiindcă avem o credință sporită.” *Ibid.*, pg. 111.

## **b. Cât de mult ne este făgăduit când dorința noastră este de a servi altora? Luca 6:38.**

---

---

„În parabolă, acela care cere pâine pentru străin, primește ‚câtă are nevoie’. Și în ce măsură ne va împărtăși Dumnezeu pentru ca noi să putem împărtăși altora? ‚În măsura darului lui Hristos’ (Efeseni 4:7). Îngerii veghează cu interes crescut să vadă cum se poartă omul cu semenii lui. Când văd pe unul manifestând simpatie asemenea lui Hristos pentru cel răătăcit, ei se apropie de el și îi aduc aminte ce cuvinte să spună, care vor fi ca pâinea vieții pentru suflet... El va da putere mărturiei voastre în originalitatea și realitatea ei, în puterea vieții viitoare. Cuvântul Domnului va fi în gura voastră ca adevărul și neprihănirea.

Efortul personal pentru alții ar trebui precedat de multă rugăciune în taină; căci este nevoie de o mare înțelepciune pentru a înțelege știința salvării

de suflete. Înainte de a comunica cu oamenii, aveți comuniune cu Hristos. La tronul harului divin, dobândiți o pregătire pentru a sluji oamenilor.” *Parabole*, pg.114.

*Joi*

31 iulie

## 5. CERÂND CE ESTE MAI BUN

### a. Ce solicitare în rugăciune ne va aduce cea mai mare fericire? Luca 11:11-13.

---

„Există o binecuvântare pe care toți acei care o caută pe calea corectă o pot avea. Aceasta este Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și este o binecuvântare care aduce cu sine toate celelalte binecuvântări. Dacă Îi spunem bun venit lui Dumnezeu ca niște copilași, cerând harul Său și putere și mântuire, nu pentru propria noastră înălțare, ci pentru ca să putem aduce binecuvântare celor din jurul nostru, cererile noastre nu vor fi refuzate.” *In Heavenly Places*, pg.113.

### b. Când ne rugăm ca să servim, care sunt câteva puncte cheie, care trebuie ținute minte? Fapte 5:30-32; Filipeni 4:19.

---

„După cum Hristos a trăit legea în natura umană, tot astfel putem face și noi dacă ne vom prinde de Cel Tare pentru putere. Dar noi nu trebuie să punem responsabilitatea datoriei noastre asupra altora și să așteptăm ca ei să ne spună ce să facem. Nu putem să ne bazăm pe sfaturi de la natura umană. Domnul ne va învăța datoria noastră la fel de bucuros cum va învăța pe oricine altcineva. Dacă venim la El în credință, El ne va descoperi nouă personal tainele Sale. Inimile noastre vor arde adesea în noi când El Se apropie să aibă comuniune cu noi, cum avea cu Enoh. Acei care se hotărăsc să nu

facă nimic în vreo direcție care să-I fie neplăcută lui Dumnezeu vor ști, după ce vor prezenta cazul lor înaintea Lui, ce cale să urmeze. Și ei nu vor primi doar înțelepciune, ci și putere. Putere pentru ascultare, pentru servire le va fi împărtășită, după cum a făgăduit Hristos. Orice a fost dat lui Hristos – ,toate lucrurile’ care să satisfacă nevoia oamenilor căzuți – I-au fost date Lui ca și cap și reprezentant al omenirii. Și ,orice cerem, primim de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem acele lucruri care sunt plăcute înaintea Lui’ (1 Ioan 3:22).” *Hristos Lumina lumii*, pg.493.

*Vineri*

*1 august*

## **ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ**

- 1. Cum diferă țințele părinților creștini de astăzi de cea a Anei?**
- 2. De ce ar trebui să ne gândim la atitudinea lui Solomon?**
- 3. Cum putem fi gata și echipați să stăm ca oameni ai momentului înaintea lui Dumnezeu?**
- 4. De ce ar trebui să continuăm să cerem aceleași lucruri?**
- 5. Ce ar putea fi un exemplu al celei mai importante rugăciuni din întreaga zi?**

## Viața de rugăciune a lui David

„Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru.” (Psalmii 62:8).

„Rugăciunea lui David a fost îndreptată întotdeauna către Dumnezeu. Încrederea lui era în Dumnezeu și el a umblat înaintea Lui pe o cale desăvârșită.” *The Signs of the Times*, 17 august 1888.

**Recomandare pentru studiu:** *Solii pentru tineret*, pg.191-195.  
*Testimonies*, vol.4, pg.552-556.

*Duminică*

3 august

### 1. CONSECVENȚĂ ȘI SERIOZITATE

#### a. Ce obicei putem învăța de la David și de ce? Psalmii 55:16,17.

---

„Singura noastră apărare sigură împotriva păcatelor care pun stăpânire pe noi este rugăciunea, rugăciunea zilnică și în fiecare oră. Nu într-o zi zelos și în cealaltă nepăsător, ci prin veghere și seriozitate devenind înviorați prin relația cu Dumnezeu. Rugăciunea este necesară și nu ar trebui să așteptăm după sentimente, ci să ne rugăm cu seriozitate, fie că simțim această dorință sau nu. Cerul este deschis față de rugăciunile noastre. Rugăciunea este canalul care conduce recunoștința noastră și dorințele sufletului după binecuvântarea divină la tronul lui Dumnezeu, pentru a ne fi înapoiată sub forma unor torente înviorătoare de har divin. La foarte mulți se îngăduie ca acest canal să înghețe și atunci legătura cu cerul este întreruptă... O, dacă am petrece mai mult timp pe genunchi și mai puțin timp în a plănuși pentru noi și în a gândi că suntem în stare să facem lucruri mari.” *This Day With God*, pg.277.



**b. Descrieți adâncimea experienței spirituale pe care trebuie s-o învățăm din exemplul lui David. Psalmii 38:9-15; 42:1,2,5; 84:2.**

---

---

„Adevărata rugăciune angajează energiile sufletului și influențează viața. Acela care își revarsă astfel nevoile înaintea lui Dumnezeu simte goliciunea a orice altceva sub cer.” *Testimonies*, vol.4, pg.553.

*Luni*

4 august

## **2. PRIVIND CARACTERUL LUI DUMNEZEU**

**a. Cum a câștigat David o imagine mai clară a lui Dumnezeu prin rugăciune? Psalmii 77:1-14.**

---

---

„Psalmistul David a avut multe modificări ale gândirii în experiența sa. Uneori, când obținea perspective ale voii și căilor Domnului, el era foarte exaltat. Atunci, când vedea reversul îndurării lui Dumnezeu și a iubirii Lui neschimbătoare, totul părea învăluit într-un nor de întunecime. Dar prin întuneric el dobânda o perspectivă a atributelor lui Dumnezeu, care-i dădeau încredere și-i întăreau credința. Dar când medita la dificultățile și pericolul vieții, ele păreau așa de grele, încât se credea abandonat de Dumnezeu din pricina păcatelor sale. El își vedea păcatul într-o lumină așa de puternică, încât exclama: ‚Va lepăda Domnul pentru totdeauna? Nu va mai fi El niciodată favorabil?’

Dar pe când plânga și se ruga, a obținut o imagine mai clară a caracterului și atributelor lui Dumnezeu, fiind educat de agenții cerești și el a decis că ideile sale despre dreptatea și severitatea lui Dumnezeu erau exagerate. El a respins impresiile sale ca fiind rezultatul slăbiciunii, ignoranței și neputinței sale fizice și ca dezonorante pentru Dumnezeu și cu o credință reînnoită a exclamat: ‚Aceasta este neputința mea; dar îmi voi aminti de anii dreptei Celui Prea Înalt.’ (Psalmii 77:10 eng.)” *CBVT*, pg.190.

**b. Ce oră tragică din viața lui David confirmă că împrejurările exterioare nu reflectă în mod necesar dacă Dumnezeu ne acceptă rugăciunile sau nu? Psalmii 3:1-8.**

„Tatăl nostru ceresc nu este niciodată nepăsător față de acei pe care i-a atins suferința. Când David a urcat Muntele Măslinilor, ‚plângând și cu capul acoperit și mergea cu picioarele goale’ (2 Samuel 15:30), Domnul privea cu milă asupra lui. David era îmbrăcat în sac și conștiința lui îl muștra. Semnele exterioare ale umilinței sale mărturiseau despre umilința inimii lui. În rostiri cu lacrimi și dintr-o inimă zdrobită, el a prezentat cazul Său înaintea lui Dumnezeu și Domnul nu l-a părăsit pe servul Său. Nici când nu a fost David mai scump inimii Iubirii Infinită ca atunci când plin de muștrări de conștiință, el a fugit ca să-și scape viața dinaintea vrăjmașilor săi care fuseseră ațâțați la răzvrătire de către propriul său fiu. Domnul zice: ‚Pe cine iubesc, muștru și pedepsesc: fii plin de râvnă dar și pocăiește-te’ (Apocalipsa 3:19). Hristos ridică inima întristată și curăță sufletul suferind până când acesta devine locuința Sa.”  
*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg.13.

*Marți*

5 august

### 3. CĂINȚĂ ADÂNCĂ

- a. **În ciuda celui mai mare păcat din viața lui David, ce atitudine l-a făcut în stare să fie restabilit ca om după inima lui Dumnezeu? Psalmii 32:1,2; 51:1-14; 103:13.**

---

„Rugăciunea lui David după căderea lui ilustrează natura adevăratei dureri pentru păcat. Pocăința lui era sinceră și adâncă. Nu a existat nici un efort de a-și diminua vina; nici o dorință de a scăpa de judecata cu care era amenințat nu inspira rugăciunea lui. David vedea enormitatea păcătuirii sale; el a văzut întinarea sufletului său și îi era scârbă de păcatul său. El nu se ruga doar pentru iertare, ci pentru curăție a inimii. El tânjea după bucuria sfințirii – după a fi restaurat în armonie și comuniune cu Dumnezeu.” *Calea către Hristos*, pg.24,25.

„Mare a fost căderea lui David, dar adâncă a fost căința lui, aprinsă a fost iubirea lui și puternică credința lui. Lui i s-a iertat mult și de aceea a iubit mult (Luca 7:48).” *Patriarhi și profeți*, pg.873.

„David a triumfat adesea în Dumnezeu și totuși el s-a ocupat mult cu nevrednicia și păcătoșenia lui. Conștiința lui nu era adormită sau moartă. ‚Păcatul meu,’ striga el, ‚este întotdeauna înaintea mea’ (Psalmii 51:3). El nu s-a măgulit că păcatul era un lucru cu care nu avea nimic de a face și că

acesta nu ar trebui să-l privească. Când vedea adâncimile amăgirii din inima lui, el era profund dezgustat de sine și se ruga ca Dumnezeu să-l rețină prin puterea Lui de păcate încumetate și să-l curețe de greșeli ascunse.” *The Youth’s Instructor*, 5 iulie 1894.

**b. Ce asigurări sunt date sufletelor care se căiesc? Ieremia 3:22; Matei 5:4.**

---

---

„Prin rostirea unei binecuvântări asupra acelor care plâng, Isus nu a dorit să învețe că există vreo virtute în a trăi sub un nor continuu, nici că durerea egoistă și plângerea ar avea vreun merit în sine în a îndepărta o singură pată de păcat. Plângerea despre care vorbea Hristos este o durere pentru păcat, care duce la pocăință spre viață veșnică.” *The Spirit of Prophecy*, vol.2, pg.205.

„Ați căzut în păcat? Atunci căutați-L pe Dumnezeu fără întârziere pentru îndurare și iertare. Când David a fost convins de păcatul său, el și-a revărsat sufletul în pocăință și umilință înaintea lui Dumnezeu. El a simțit că putea suporta pierderea coroanei sale, dar că nu putea fi lipsit de favoarea lui Dumnezeu. Îndurarea este încă la dispoziția păcătosului.” *Testimonies*, vol.5, pg.170.

*Miercuri*

6 august

#### **4. RESTAURAREA PURITĂȚII**

**a. Ce trebuie să ne amintim întotdeauna cu privire la Dumnezeu? Psalmii 145:8,9; 1 Ioan 4:16.**

---

---

„Lucrul esențial pentru noi pentru a putea primi și transmite mai departe iubirea iertătoare a lui Dumnezeu este de a cunoaște și crede în iubirea pe care El o are față de noi (1 Ioan 4:16). Satan lucrează prin fiecare amăgire pe care o are la dispoziție pentru ca noi să nu putem distinge acea iubire. El ne va conduce să credem că greșelile și păcatele noastre au fost atât de urâte, încât Domnul nu va da atenție rugăciunilor noastre și nu ne va binecuvânta și mântui. În noi înșine nu putem vedea nimic altceva decât slăbiciune, nimic care să ne recomande înaintea lui Dumnezeu și Satan ne spune că nu este de nici un folos;

noi nu ne putem remedia defectele de caracter. Când încercăm să venim la Dumnezeu, vrăjmașul va șopti: nu e de nici un folos să te rogi; nu ai făcut tu acel lucru rău? Nu ai păcătit tu împotriva lui Dumnezeu și nu ai călcat propria ta conștiință? Dar noi îi putem spune vrăjmașului că „sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat” (1 Ioan 1:7). Când simțim că am păcătit și nu ne putem ruga, atunci este timpul de a ne ruga. Putem fi rușinați și profund umiliți, dar trebuie să ne rugăm și să credem. „O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși” dintre care cel dintâi sunt eu” (1 Timotei 1:15). Iertarea, împăcarea cu Dumnezeu, vin la noi nu ca răsplată pentru faptele noastre, nu sunt revărsate din cauza vreunui merit al oamenilor păcătoși, ci sunt un dar pentru noi, având temelia acordării ei în neprihănirea fără pată a lui Hristos.” *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg.97,98.

## **b. Asupra cărei teme și-a concentrat David adesea rugăciunile? Psalmii 19:12-14; 51:10.**

---

„Una dintre cele mai serioase rugăciuni înregistrate în Cuvântul lui Dumnezeu este aceea a lui David când se ruga: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule” (Psalmii 51:10). Răspunsul lui Dumnezeu la o asemenea rugăciune este: „Îți voi da o inimă nouă. Aceasta este o lucrare pe care n-o poate face nici un om mărginit. Bărbații și femeile trebuie să înceapă cu începutul, căutându-L pe Dumnezeu în modul cel mai serios pentru o adevărată experiență creștină. Ei trebuie să simtă puterea creatoare a Duhului Sfânt. Ei trebuie să primească inima nouă, care este păstrată moale și duioasă prin harul cerului. Spiritul egoist trebuie curățat din suflet. Ei trebuie să lucreze cu seriozitate și cu umilință a inimii, fiecare privind la Isus pentru îndrumare și încurajare. Atunci construcția, bine prinsă laolaltă, va crește într-un templu sfânt în Domnul.” *Înalta noastră chemare*, pg.159 eng.

*Joi*

*7 august*

## **5. RĂSPLATA ARDORII**

### **a. Cum ne putem bucura de o viață spirituală bogată? Psalmii 119:10,145.**

„Cu sinceritate, cu foame a sufletului, strigați către Dumnezeu. Luptați-vă cu agenții cerești până când dobândiți biruința. Puneți întreaga voastră ființă în mâinile Domnului, suflet, trup și spirit, și hotărâți-vă să fiți servii Săi iubitori și consacrați, mânați de voia Lui, controlați de mintea Lui, îmbibați cu spiritul Său.

Spuneți-I lui Isus nevoile voastre în sinceritatea sufletului vostru. Vouă nu vi se cere să duceți o luptă lungă cu Dumnezeu sau să-I țineți o predică lungă, ci cu o inimă plină de durere pentru păcatele voastre, spuneți: „Scapă-mă Doamne, altfel pier”. Este nădejde pentru asemenea suflete. Ei vor căuta, vor cere, vor bate și vor găsi. Când Isus a luat povara păcatului care zdrobește sufletul veți avea experiența binecuvântării păcii lui Hristos.” *Înalta noastră chemare*, pg.131 eng.

**b. Ce îi caracterizează pe toți acei care Îl cred cu adevărat pe Dumnezeu pe cuvânt? Psalmii 50:23; 51:15.**

---

---

„Bucuria lui Hristos este o bucurie curată și neamestecată cu altceva. Ea nu este o veselie ieftină, care să conducă la deșertăciune de cuvinte sau ușurătate a comportării. Nu, noi trebuie să avem *bucuria Lui* și cea mai mare bucurie a Lui a fost să-i vadă pe oameni ascultând de adevăr... Stăruieți pe lângă Dumnezeu, zicând: „Eu mă predau deplin; mă dau cu totul Ție.” Apoi bucurați-vă. Cuvântul este în voi, curățind și purificând caracterul vostru. Dumnezeu nu vrea ca fiii Săi să umble cu teama și durerea exprimate pe fețele lor. El dorește ca expresia minunată a feței Sale să fie descoperită în fiecare dintre noi, care suntem părtași de natură divină; căci noi avem puterea de a scăpa de corupțiile lumii.” *Înalta noastră chemare*, pg.148 eng. [Sublinierea autorului].

*Vineri*

8 august

**ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ**

- 1. Ce implică adevărata rugăciune?**
- 2. Cum puteți dobândi o perspectivă mai clară asupra lui Dumnezeu?**
- 3. Ce ar trebui să faceți dacă ați căzut în păcat?**
- 4. Cum puteți primi o inimă nouă?**
- 5. Cum poate fi viața mea de rugăciune mai asemănătoare cu cea a lui David?**

## În timpuri de criză

„Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” (Psalmii 50:15).

„În fiecare urgență, în fiecare timp de nevoie, bărbații și femeile pot primi harul și puterea lui Dumnezeu și totuși resursele nu se vor împuțina.”  
*The Signs of the Times*, 26 iulie 1905.

**Recomandare pentru studiu:** *Profeți și Regi*, pg. 244-256.  
*Testimonies*, vol.3, pg.573-578.

*Duminică*

10 august

### 1. IONATAN

**a. Cum a onorat Dumnezeu rugăciunea lui Ionatan și a purtătorului său de arme în lupta împotriva filistenilor? 1 Samuel 14:1-23.**

---

„Dumnezeu a permis lucrurilor să ajungă... într-o criză pentru ca El să poată muștra răutatea lui Saul și să-l învețe pe poporul Său o lecție de umilință și credință. Din pricina păcatului lui Saul în darul său încumetat, Domnul nu a vrut să-i dea onoarea izgonirii filistenilor. Ionatan, fiul împăratului, un bărbat care se temea de Domnul, a fost ales ca instrument pentru a-l elibera pe Israel...

Purtătorul de arme, care era de asemenea un om de credință și rugăciune, a încurajat proiectul și împreună s-au retras din tabără în taină, ca scopul lor să nu trezească împotrivire. Cu cea mai serioasă rugăciune spre Conducătorul părinților lor, ei s-au înțeles cu privire la un semn după care să hotărască cum să procedeze...

Îngerii cerului l-au ocrotit pe Ionatan și pe însoțitorul său, îngerii au luptat alături de ei și filistenii au căzut înaintea lor. Pământul s-a cutremurat ca și când s-ar fi apropiat o mare mulțime de călăreți și cară. Ionatan a recunoscut

semnele ajutorului divin și chiar filistenii știa că Dumnezeu lucra pentru eliberarea lui Israel. O mare frică a pus stăpânire pe oaste, atât pe teren, cât și în tabără. În confuzie, confundând ostașii lor cu vrăjmașii, filistenii au început să se omoare unii pe alții.” *Patriarhi și profeți*, pg.718,719.

*Luni*

11 august

## 2. CREȘTERE PRIN GREUTĂȚI

### a. Pentru ce s-a rugat tânărul Iosif când a fost vândut în robie? Genesa 37:23-28.

---

„[Când a fost luat sclav] Iosif credea că Dumnezeuul părinților săi avea să fie Dumnezeul său. Atunci și acolo s-a predat pe deplin Domnului și s-a rugat ca Păzitorul lui Israel să fie cu el în țara exilului său.

Sufletul său a vibrat de înalta hotărâre de a se dovedi credincios lui Dumnezeu – de a se comporta în toate împrejurările în mod demn de un supus al Împăratului cerului. El voia să-I servească Domnului cu o inimă neîmpărțită; el voia să întâmpine încercările vieții sale cu tărie și să-și îndeplinească fiecare datorie cu credincioșie. Experiența unei zile a fost punctul de cotitură în viața lui Iosif. Catastrofa ei grozavă l-a transformat dintr-un copil favorit într-un bărbat chibzuit, curajos și stăpân pe sine.” *Patriarhi și profeți*, pg.241.

### b. Cum a primit rugăciunea lui răspuns? Genesa 39:2,3,21; 41:39-41; 42:6.

---

„Religia lui Iosif i-a ținut temperamentul bun și simpatia sa cu omenirea caldă și puternică, în ciuda tuturor încercărilor sale. Sunt unii care, dacă simt că nu sunt tratați cum se cuvine, se supără, devin lipsiți de generozitate, criticoși și nepoliticoși în cuvintele și comportarea lor. Ei se scufundă descurajați, urâți și urând pe alții. Dar Iosif a fost un creștin. Nici n-a intrat bine în viața de prizonierat, că a și adus strălucirea principiilor sale creștine într-o folosință activă; el începe să se facă util altora. El intervine în necazurile colegilor săi prizonieri. El este bucuros, fiindcă este un domn creștin. Dumnezeu îl pregătea

sub această disciplină pentru o situație de mare responsabilitate, onoare și utilitate și el era doritor de a învăța; el a primit cu bucurie lecțiile pe care Domnul dorea să i le transmită. El a învățat să poarte jugul în tinerețea lui. El a învățat să stăpânească, învățând prima dată el însuși ascultarea. El s-a umilit și Domnul l-a înălțat la o onoare specială.” *CBVT*, pg.34.

- c. Ce acțiune a întreprins Estera când poporul iudeu a fost confruntat cu un decret de moarte? Estera 3:12-14; 4:10-17. Care a fost rezultatul final? Estera 8:12-17.**
- 
- 

*Marți*

12 august

### **3. IOSAFAT**

- a. Ce criză serioasă l-a pus în pericol pe Iuda în timpul domniei lui Iosafat și cum a răspuns monarhul? 2 Cronici 20:1-13.**
- 
- 

„Iosafat putea spune Domnului cu încredere: „Ochii noștri sunt îndreptați către Tine.” Ani de zile el învățase poporul să se încreadă în Acela care în veacurile trecute intervenise atât de des pentru a-i salva pe aleșii Săi de la nimicirea totală; și acum, când împărăția era în pericol, Iosafat nu stătea singur; tot Iuda stătea înaintea Domnului cu pruncii lor, soțiile lor și copiii lor” (2 Cronici 20:13). Uniți au postit și s-au rugat; uniți L-au căutat pe Domnul ca să-i aducă pe vrăjmașii lor în confuzie, pentru ca numele lui Iehova să poată fi glorificat.” *Profeți și regi*, pg.137.

- b. Ce a făgăduit Dumnezeu prin profetul Iahaziel? 2 Cronici 20:14-17.**
- 
- 

- c. Cum a fost împlinită această făgăduință într-un mod minunat? 2 Cronici 20:20-30.**
-



„Era un mod unic de a merge la luptă împotriva oștii vrăjmașului – laudând pe Domnul cu cântare și înălțând pe Dumnezeuul lui Israel. Acesta a fost cântecul lor de luptă. Ei aveau frumusețea sfințeniei. Dacă Domnul ar fi mai mult laudat în prezent, speranța, curajul și credința ar crește în continuu. Și nu ar întări aceasta mâinile soldaților curajoși care stau astăzi în apărarea adevărului?...

Dumnezeu a fost tăria lui Iuda în această criză și El este tăria poporului Său de astăzi. Noi nu trebuie să ne încredem în prinți sau să-i punem pe oameni în locul lui Dumnezeu.” *Profeți și regi*, pg. 139.

**d. Ce așteaptă Dumnezeu de la toți acei care contează pe ajutorul Său? Psalmii 34:17-19; 50:14,15.**

---

---

„Tatăl nostru ceresc are o mie de căi prin care să se îngrijească de noi, despre care noi nu știm nimic. Acei care acceptă principiul de a pune servirea lui Dumnezeu pe primul plan, vor găsi că nedumeririle dispar și vor vedea o cale netedă înaintea pașilor lor.” *Marele Medic*, pg. 417.

*Miercuri*

13 august

#### **4. PROCEDAREA CU IRONIA RĂUTĂCIOASĂ**

**a. Ce a făcut Ezechia cu scrisoarea insultătoare de la Sanherib, regele Asiriei? De ce era această criză așa de serioasă? 2 Regi 19:14-19; Isaia 52:4,5.**

---

---

„Singura speranță a lui Iuda era acum doar în Dumnezeu. Tot ajutorul posibil din Egipt fusese tăiat și nici o altă națiune nu era prin apropiere, ca să întindă o mână prietenească.

Comandanții asirieni, siguri de tăria forțelor lor disciplinate, s-au angajat într-o discuție cu căpeteniile lui Iuda, în timpul căreia au cerut cu obrăznicie predarea cetății. Această pretenție a fost însoțită de cuvinte de ocară și hulă împotriva Dumnezeului evreilor. Din pricina slăbiciunii și apostaziei lui Israel și Iuda, numele lui Dumnezeu nu a mai fost de temut între neamuri, ci a devenit un subiect de ocară continuă.” *Profeți și regi*, pg. 246.

**b. Cum i-a ridicat Dumnezeu pe cei căiți și i-a nimicit pe cei mândri? 2 Regi 19:20-22, 32-37.**

---

---

**c. Cu ce s-au confruntat constructorii zidului în zilele lui Neemia? Neemia 4:1-9.**

---

---

„Experiența lui Neemia este repetată în istoria poporului lui Dumnezeu din acest timp. Acei care lucrează în cauza adevărului vor găsi că nu pot face aceasta fără să trezească mânia vrăjmașilor lui. Deși au fost chemați de Dumnezeu la lucrarea în care sunt angajați, și umblarea lor este aprobată de El, ei nu pot scăpa de ocară și batjocură. Ei vor fi acuzați ca visători, oameni pe care nu se poate conta, născocitori de planuri nerealiste și ipocriți – pe scurt – tot ce va conveni scopului vrăjmașilor lor. Cele mai sfinte lucruri vor fi reprezentate într-o lumină ridicolă pentru a-i amuza pe cei nelegiuți. O foarte mică parte de ironie răutăcioasă și glume proaste, unită cu invidie, gelozie, lipsă de pietate și ură, sunt suficiente pentru a trezi veselia batjocoritorului profan. Toți acești batjocoritori încumetați își ascut unul altuia imaginația și se încurajează unul pe altul în lucrarea lor hulitoare. Batjocura și derâderea sunt într-adevăr dureroase pentru natura umană; dar ele trebuie suportate de toți acei care sunt credincioși lui Dumnezeu. Este strategia Satanei de a abate astfel sufletele de la a face lucrarea pe care Domnul a pus-o asupra lor.” *Christian Service*, pg.173,174.

„Dacă ne simțim pericolele, vom simți nevoia noastră de rugăciune așa cum a simțit-o Neemia, și asemenea lui, vom obține acea apărare sigură care ne va da siguranță în pericole.” *Testimonies*, vol.3, pg.575.

*Joi*

*14 august*

## **5. O RUGĂCIUNE PENTRU ASTĂZI**

**a. Ce rugăciuni trebuie rostite astăzi și de ce? Psalmii 119:126; Ioel 2:17,18.**

---

„Lumea s-a abătut de la Dumnezeu și starea ei nelegiuită ar trebui să îngrozească inima și să-i conducă pe toți acei care sunt credincioși marelui Împărat să lucreze în vederea unei reforme. Puterea papală s-a gândit să schimbe legea lui Dumnezeu înlocuind sabatul lui Iehova cu unul fals și în toată lumea religioasă este venerat sabatul fals, în timp ce sabatul adevărat este călcat în picioare nesfințite. Dar va degrada Domnul legea Sa ca să satisfacă standardul omului mărginit? Va accepta El o zi care nu are nici o sfințenie în locul propriului Său Sabat, pe care l-a sfințit și l-a binecuvântat? Nu; cu privire la legea lui Dumnezeu se va da marea bătălie din lupta dintre Hristos și îngerii Săi și Satan și îngerii săi, și acesta va fi decisivă pentru întreaga lume. Acesta este ceasul ispitirii pentru poporul lui Dumnezeu; dar Daniel i-a văzut izbăviți din el, pe toți al căror nume este scris în cartea vieții Mielului.” *The Signs of the Times*, 17 ianuarie 1884.

„Dumnezeu a lucrat întotdeauna pentru poporul Său în timpul celei mai mari crize, când părea că este cea mai mică speranță ca ruina să poată fi evitată. Planurile oamenilor răi, vrăjmașii bisericii, sunt supuse puterii și providenței Sale supreme. El poate mișca inimile oamenilor de stat; mânia celor turbulenți și care și-au pierdut credința, a celor ce-L urăsc pe Dumnezeu, adevărul Său și poporul Său poate fi abătută, întocmai după cum sunt abătute râurile de apă, dacă El poruncește astfel. Rugăciunea mișcă brațul Atotputerniciei. Acela care conduce stelele în ordine în cer, al Cărui cuvânt controlează valurile marelui adânc, același Creator infinit va lucra pentru poporul Său dacă acesta Îl cheamă cu credință. El va ține în frâu forțele întunericului până când este dată lumii avertizarea și toți acei care îi vor da curs, sunt pregătiți pentru luptă.” *Testimonies*, vol.5, pg.447.

*Vineri*

15 august

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Cum a fost folosit Ionatan pentru a-l elibera pe Israel?**
2. **Ce trebuie să ne amintim cu privire la modul cum Dumnezeu a izbăvit poporul Său în timp de criză?**
3. **Cum a pregătit Iosafat poporul pentru a face față crizei?**
4. **Cum putem să procedăm cu musturarea lumească?**
5. **Cum ne putem păstra concentrați asupra lucrării noastre pentru Dumnezeu, având în vedere numai slava Sa?**

## Rugăciunile celor dreți

„Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe proorocii, care au vorbit în Numele Domnului.” (Iacov 5:10).

„Sinceritatea rugăciunilor noastre poate fi dovedită doar prin vigoarea străduinței noastre de a asculta de poruncile lui Dumnezeu.” *Sfaturi pentru sănătate*, pg.472.

**Recomandare pentru studiu:** *Testimonies*, vol.3, pg.267-280.  
*The Sanctified Life*, pg.42-52.

*Duminică*

17 august

### 1. EXEMPLE PENTRU NOI

**a. Ce putem învăța din rugăciunile oamenilor evlavioși? Neemia 1:4-11; Daniel 9:3-5.**

---

---

„Neemia s-a umilit înaintea lui Dumnezeu, dându-I Lui slava care se cuvine numelui Său. Tot astfel a procedat și Daniel în Babilon. Să studiem rugăciunile acestor bărbați. Ele ne învață că trebuie să ne umilim, dar că niciodată nu trebuie să ștergem linia de despărțire dintre poporul lui Dumnezeu păzitor al poruncilor și acei care nu au respect pentru legea Lui.” *CBVT*, pg.168.

**b. Cum a deschis Dumnezeu calea pentru lucrarea lui Neemia? Neemia 2:1-6.**

---

---

„[Neemia] avea de îndeplinit o încredințare sfântă, în care a cerut ajutor de la rege; și el înțelegea că foarte mult depindea de prezentarea situației de către el într-un asemenea mod, încât să câștige aprobarea acestuia și să-i ofere ajutorul său. ‚M-am rugat’ spunea el, ‚Dumnezeului cerurilor’ (Neemia 2:4). În acea rugăciune scurtă, Neemia a mers în prezența Regelui regilor și a câștigat de partea sa o putere care putea să întoarcă inimile așa cum sunt abătute râurile de apă.” *Profeți și regi*, pg.444.

„Neemia nu a considerat datoria lui ca fiind îndeplinită când a plâns și s-a rugat înaintea Domnului. El nu doar că s-a rugat, ci a și lucrat, amestecând cererea cu acțiunea.” *Selected Messages, bk.2*, pg.346.

*Luni*

18 august

## 2. ILIE

### a. De ce a modificat rugăciunea lui Ilie atât de eficient cursul naturii? Iacov 5:17.

---

„Văzând apostazia [lui Israel] de pe muntele unde era retras, Ilie a fost copleșit de durere. În durerea sufletului, el L-a căutat pe Dumnezeu pentru a opri poporul odinioară favorizat din umblarea sa rea, pentru a trimite judecăți asupra lor, dacă era nevoie, pentru ca ei să poată fi conduși să vadă în adevărata ei lumină îndepărtarea lor de cer. El dorea mult să-i vadă aduși la pocăință înainte ca ei să meargă așa de departe în rău, încât să-L provoace pe Domnul să-i nimicească în întregime.

Rugăciunea lui Ilie a primit răspuns. Apelurile des repetate, mustărările și avertismențele nu reușiseră să-l aducă pe Israel la pocăință. Venise timpul când Dumnezeu trebuia să le vorbească prin judecăți. În măsura în care închinătorii lui Baal au pretins că roua și ploaia – comorile cerului – nu veneau de la Iehova, ci de la forțele conducătoare ale naturii și că prin energia creatoare a soarelui pământul a fost îmbogățit și făcut să rodească din abundență, blestemul lui Dumnezeu urma să cadă din greu asupra țării întinate. Triburilor apostaziate ale lui Israel trebuia să li se arate nebunia încrederii în puterea lui Baal pentru

binecuvântări vremelnice. Până când aveau să se întoarcă la Dumnezeu cu pocăință și să-L recunoască pe El ca sursa a toată binecuvântarea, nu avea să mai cadă peste țară nici rouă, nici ploaie.” *Profeți și regi*, pg.83.

## **b. Relatați experiența lui Ilie pe Muntele Carmel. 1 Regi 18:17-45; Iacov 5:18.**

---

---

„[Ilie] reamintește poporului degenerarea sa, care a trezit mânia lui Dumnezeu împotriva lor și apoi apelează la ei să-și umilească inima și să se întoarcă la Dumnezeul părinților lor, pentru ca blestemul să poată fi ridicat de la ei...

El se apleacă apoi cu reverență înaintea Dumnezeului nevăzut, își ridică mâinile spre cer și înalță o rugăciune simplă și calmă, neînsoțită de gesturi violente sau mișcări ale trupului. Nu au răsunat nici un fel de țipete asupra înălțimii Carmelului. O tăcere solemnă, care este apăsătoare pentru preoții lui Baal, zace asupra tuturor. În rugăciunea sa, Ilie nu folosește nici un fel de expresii extravagante. El se roagă lui Iehova ca și când Acesta ar fi fost aproape, martor la întreaga scenă și auzind rugăciunea lui aprinsă, sinceră și totuși atât de simplă. Preoții lui Baal au țipat și au făcut spume, au sărit și s-au rugat foarte mult – de dimineața până către seară. Rugăciunea lui Ilie este foarte scurtă, serioasă, sinceră și plină de reverență.” *Testimonies*, vol.3, pg.278.

*Marți*

19 august

## **3. ÎNȚELEPCIUNEA LUI DUMNEZEU ÎN A RĂSPUNDE**

### **a. De ce n-a venit ploaia imediat după prima rugăciune a lui Ilie? Psalmii 26:2.**

---

---

„Ne sunt prezentate lecții importante în experiența lui Ilie. Când era pe muntele Carmel, el s-a rugat pentru ploaie, credința lui a fost încercată, dar

el a perseverat în a-I aduce la cunoștință lui Dumnezeu cererea lui. De șase ori s-a rugat cu seriozitate și totuși nu era nici un semn că cererea lui ar fi fost aprobată, dar cu credință puternică el a insistat cu cererea lui înaintea tronului harului. Dacă ar fi renunțat cu descurajare a șasea oară, rugăciunea lui nu ar fi primit răspuns, dar el a perseverat până când a venit răspunsul. Noi avem un Dumnezeu a cărui ureche nu este închisă față de cererile noastre; și dacă punem la încercare cuvântul Său, El va onora credința noastră. El dorește ca noi să avem toate interesele noastre întrețesute cu interesele Sale și atunci El ne poate binecuvânta în siguranță, căci nu ne vom însuși noi gloria când primim binecuvântarea, ci Îi vom da lui Dumnezeu toată lauda. Dumnezeu nu răspunde întotdeauna rugăciunilor noastre de prima dată când Îl chemăm; căci dacă ar face asta, am putea să socotim că avem dreptul la toate binecuvântările și favorurile pe care le-a revărsat asupra noastră. În loc de a ne cerceta inimile pentru a vedea dacă este vreun rău în noi, dacă este îngăduit vreun păcat, am deveni nepăsători și nu ne-am da seama de dependența noastră de El și de nevoia noastră de ajutorul Său.” *The Review and Herald*, 9 iunie 1891.

**b. Care au fost îngrijorările lui Isaia când a fost chemat de Dumnezeu și cum a fost el întărit prin comuniune cu Cel Atotputernic? Isaia 6:5-7.**

---

---

„Profetul [Isaia] a primit putere pentru lucrarea dinaintea lui. Amintirea acestei viziuni a purtat-o cu el în toată misiunea lui lungă și dificilă.” *Testimonies*, vol.5, pg.739.

**c. În timp ce Iona și-a neglijat datoria față de Dumnezeu, ce avertizare serioasă trebuie să urmăim din experiența lui? Iona 1:1-12.**

---

---

„Rugăciunile omului [Iona] care s-a abătut de la calea datoriei nu i-au adus ajutor.” *Profeți și regi*, pg.187.

- d. Ce ne învață istoria lui Iona de asemenea despre plăcerea pe care Dumnezeu o găsește în rugăciunile celor pocăiți? Iona 2:1-10; 3:4-10.
- 
- 

*Miercuri*

20 august

#### 4. DANIEL

- a. Cât de importantă a fost rugăciunea pentru profetul Daniel? Daniel 6:4-10.
- 
- 

„Decretul este emis de către rege. Daniel este conștient de tot ce s-a făcut... Dar el nu-și schimbă cursul nici măcar într-un singur amănunt.”  
*The Review and Herald*, 8 februarie 1881

„Să aveți un timp stabilit, o perioadă specială pentru rugăciune, cel puțin de trei ori pe zi. Dimineața, la amiază și seara Daniel se ruga lui Dumnezeu în ciuda decretului împăratului și a îngrozitoarei gropi cu lei. El nu s-a temut și nu i-a fost rușine să se roage, ci, cu ferestrele deschise, el se ruga de trei ori pe zi.” *The Youth's Instructor*, 1 octombrie 1855.

- b. Ce putem învăța din rugăciunea lui Daniel pentru Israelul apostaziat? Daniel 9:4-19.
- 
- 

„Omul lui Dumnezeu nu se ruga pentru un sentiment trecător de fericire, ci pentru o cunoaștere a voinței divine. Și el dorea această cunoaștere, nu doar pentru sine, ci și pentru poporul Său. Marea Sa povară era pentru Israel, care nu ținea legea lui Dumnezeu în cel mai strict sens. El recunoaște că toate nenorocirile au venit asupra lor ca și consecință a călcării de către ei a acelei legi sfinte... Ei își pierduseră caracterul sfânt și deosebit de popor ales al lui Dumnezeu. [Daniel 9:17 citat.] Inima lui Daniel se întoarce



cu o dorință intensă spre templul pustiit al lui Dumnezeu. El știe că prosperitatea sa poate fi restaurată numai dacă Israel se va căi de călcarea de către el a legii lui Dumnezeu și dacă va deveni umil, credincios și ascultător.” *The Review and Herald*, 8 februarie 1881.

„Inima lui Daniel era împovărată pentru poporul lui Dumnezeu, pentru că cetatea și templul zăceau pustiite. Cel mai adânc interes al său era pentru onoarea lui Dumnezeu și prosperitatea lui Israel. Aceasta l-a determinat să-L caute pe Dumnezeu cu post și rugăciune și cu o umilință adâncă. Fraților din poziții de răspundere în lucrarea Domnului pentru acest timp, nu avem și noi o nevoie la fel de mare de a-L căuta pe Dumnezeu ca și Daniel? Mă adresez acelor care cred că trăim chiar în ultima perioadă a istoriei acestui pământ. Vă îndemn cu insistență să luați asupra sufletelor voastre o povară pentru bisericile noastre, pentru școlile și instituțiile noastre. Acel Dumnezeu care a auzit rugăciunea lui Daniel va asculta și rugăciunea noastră dacă venim la El cu pocăință. Nevoile noastre sunt la fel de urgente, dificultățile noastre sunt la fel de mari și trebuie să avem aceeași intensitate a scopului și în credință să punem povara noastră asupra marelui Purtător de poveri. Este nevoie ca inimile să fie atât de adânc mișcate în timpul nostru, ca în timpul când s-a rugat Daniel.” *Ibid.*, 9 februarie 1897.

*Joi*

21 august

## 5. ÎN ERA LAODICEANĂ

- a. **Ce ar trebui să caracterizeze rugăciunile noastre astăzi și de ce? 2 Corinteni 6:2.**

---

„În primele etape ale acestei lucrări au fost doar puțini prieteni ai cauzei. Acești servi ai lui Dumnezeu au plâns și s-au rugat pentru o înțelegere clară a adevărului. Ei au suferit lipsuri și multă tăgăduire de sine, pentru a răspândi o cunoștință a lui și deși ca rezultat a multă muncă doar puțini au primit solia prețioasă, totuși, pas cu pas, ei au urmat după cum providența lui Dumnezeu a deschis calea. Ei nu au căutat propriul lor confort și nici nu s-au dat înapoi în fața greutăților. Prin acești oameni, Dumnezeu a pregătit

calea și adevărul a fost făcut foarte clar; totuși unii care au îmbrățișat pe urmă adevărul nu au luat asupra lor povara lucrării.” *The Review and Herald*, 12 februarie 1880.

„Dumnezeu ne-a încărcat cu beneficiile Sale. Binecuvântări nemuritoare au fost revărsate asupra noastră într-o mare măsură. Au fost trimiși soli cu avertismente, muștrări și îndemnuri. Servii lui Dumnezeu au plâns și s-au rugat pentru starea încropită a bisericii. Unii se pot trezi, dar numai pentru a cădea înapoi în inconștiența păcatului și pericolului lor. Patima, spiritul lumesc, invidia, mândria și lupta pentru supremație fac bisericile noastre să fie slabe și fără putere... Este încă ziua ta, o, biserică a lui Dumnezeu, pe care El te-a făcut depozitara legii Sale. Dar această zi de încredere și încercare se apropie cu grăbire de încheiere. Soarele se apropie repede de apus... Este timpul să căutăm pe Dumnezeu cu seriozitate, spunând împreună cu Iacov: ‚Nu te las să pleci până când nu mă vei binecuvânta.’ Nu va fi de nici un folos să facem eforturi din când în când, numai pentru a cădea înapoi în letargie spirituală și încropire. Trecutul cu îndurările nefolosite, cu muștrările neurmte, cu patimile pământești necorectate, cu privilegiile nefolosite, cu templul sufletului plin de lucruri pângărite – toate sunt înregistrate în registrele din ceruri. Dar momente dintre cele mai solemne vă stau înaintea. Din pricina neglijenței din trecut, eforturile pe care le faceți trebuie să fie mai serioase.” *The Review and Herald*, 2 noiembrie 1886.

*Vineri*

22 august

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a câștigat Neemia favoarea împăratului?
2. Ce ar trebui să învățăm din rugăciunile bărbaților discutați în această lecție?
3. De ce a fost o întârziere înainte să vină răspunsul?
4. De ce s-a inclus Daniel în rugăciunea pentru Israel?
5. Ce poate împiedica rugăciunile noastre de a fi ascultate?

## Lumină și putere spirituală

„Voi vesti Numele Tău fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării.” (Psalmii 22:22).

„Rugăciunea dă putere pentru a reînnoi lupta cu puterile întunericului, pentru a suporta cu răbdare încercările și a rezista în greutăți ca buni ostași ai lui Hristos.” *Testimonies*, vol.3, pg.317.

**Recomandare pentru studiu:** *Testimonies*, vol.4, pg.541-556.  
Ibid., vol.2, pg.510-514.  
*Dietă și hrană*, pg.161-166.

*Duminică*

24 august

### 1. DESCHIDEREA INIMII CU SINCERITATE

- a. Ce invitație adresează Dumnezeu fiecăruia dintre noi? Ieremia 29:11-13. Cum suntem avertizați împotriva acceptării acestor oferte într-un mod formal? Osea 7:13-16.

---

„Rugăciunea este deschiderea inimii înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten. Ochiul credinței Îl va vedea pe Dumnezeu foarte aproape și acela care cere va obține dovezi prețioase ale iubirii și grijii divine pentru el. Dar de ce sunt atât de multe rugăciuni care nu primesc răspuns? David zice: ‚Am strigat către El cu gura mea și îndată lauda a fost pe limba mea. Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul’ (Psalmii 66:17,18). Printr-un alt profet, Domnul ne dă făgăduința: ‚Mă veți căuta și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima’ (Ieremia 29:13). Iarăși, el vorbește de unii care ‚nu au strigat către mine cu inima

lor' (Osea 7:14). Asemenea cereri sunt rugăciuni de formă, un serviciu doar de pe buze, pe care Domnul nu-l acceptă.

Rugăciunea pe care a făcut-o Natanael când era sub smochin venea dintr-o inimă sinceră și a fost auzită și a primit răspuns de la Maestrul. Hristos a spus despre el: „Iată într-adevăr un israelit în care nu este vicleșug!” (Ioan 1:47). Domnul citește inimile tuturor și le înțelege motivele și scopurile. „Rugăciunea celui drept este desfătarea Lui” (Proverbele 15:8). El nu va fi încet la auzire față de acei care-și deschid inimile înaintea Lui, fără a se înălța pe sine, ci având un sentiment sincer al mării lor slăbiciuni și nevrednicii.” *Testimonies*, vol.4, pg.552.

*Luni*

25 august

## 2. RUGĂCIUNEA LUI NATANAEL

### a. Cum suntem noi înșine – ca și aceia cu care lucrăm – adesea asemenea lui Natanael? Ioan 1:45-50.

---

„[Natanael] a fost unul dintre aceia care l-au auzit pe Ioan proclamând: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii” (Ioan 1:29). El a fost adânc convins și s-a retras într-o poiană, ascuns de orice ochi omenesc și acolo a meditat asupra anunțului lui Ioan... El s-a aplecat înaintea lui Dumnezeu și s-a rugat ca, dacă persoana pe care Ioan o declarase a fi Mântuitorul lumii era într-adevăr eliberatorul promis, acest lucru să-i fie făcut de cunoscut.” *The Review and Herald*, 21 ianuarie 1873.

„Filip știa că prietenul său cerceta profețiile și, în timp ce Natanael se ruga sub un smochin, Filip i-a descoperit locul său retras. Ei se rugaseră adesea împreună în acest loc retras și ascuns de frunziș.

Solia „L-am găsit pe Acela despre care a scris Moise în lege, și profeții” i-a părut lui Natanael un răspuns direct la rugăciunea lui. Dar Filip avea încă o credință firavă. El a adăugat îndoielnic: „Pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.” Din nou s-a stârnit prejudecata în inima lui Natanael. El a exclamat: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”

„Filip nu s-a angajat în nici o controversă. El a spus: „Vino și vezi. Isus l-a văzut pe Natanael venind la El și a spus despre el: „Iată un israelit în care nu este vicleșug!” Surprins, Natanael a exclamat: „De unde mă cunoști?” Isus i-a răspuns: „Înainte ca să te cheme Filip, te-am văzut când erai sub smochin” (Ioan 1:45-48).

Era suficient. Spiritul divin care dăduse mărturie lui Natanael în rugăciunea sa singuratică sub smochin îi vorbea acum prin cuvintele lui Isus. Deși cu îndoială și cedând oarecum la prejudecată, Natanael venise la Hristos cu o dorință sinceră după adevăr, și acum dorința lui a fost satisfăcută. Credința lui a depășit-o pe aceea a celui care l-a adus la Isus.” *Hristos Lumina lumii*, pg.101.

**b. Ce asigurare este dată tuturor acelor care cultivă spiritul de rugăciune al lui Natanael? Psalmii 91:1.**

---

---

*Marți*

26 august

### 3. CĂUTĂTORII SINCERI RĂSPLĂTIȚI

**a. Ce asigurări sunt date tuturor acelor care caută adevărul și neprihănirea într-un mod sincer și din toată inima? Ioan 7:17; Matei 5:6.**

---

---

„Să nu vă gândiți că fiindcă ați făcut greșeli, fiindcă viața voastră a fost întunecată de rătăcirii, Tatăl vostru ceresc nu vă iubește și nu vă va ascultă când vă rugați. El zice: ‚Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi da afară’ (Ioan 6:37). ‚Domnul este foarte milostiv și plin de îndurare’ (Iacov 5:11). Inima Lui plină de iubire este atinsă de durerile noastre și chiar de faptul că le exprimăm. Duceți la El tot ce vă nedumerește. Nimic nu este prea mare pentru a fi purtat de El; căci El ține lumile și conduce universul. Nimic ce ține în vreun fel de pacea noastră nu este prea mic pentru a fi observat de El. Nu există nici un capitol în experiența noastră prea întunecat ca El să nu-l poată citi; nu este nici o încurcătură prea grea pe care El să n-o poată rezolva. Nimeni nu a căzut atât de jos, nimeni nu este atât de rău, încât să nu poată găsi eliberare în Hristos. Demonizații din Gadara, în locul rugăciunii nu puteau să rostească decât cuvintele lui Satan; totuși apelul nerostit al inimii a fost auzit. Nici un strigăt al vreunui suflet în nevoie nu este trecut cu vederea.” *The Signs of the Times*, 18 iunie 1902.

**b. De ce este uneori folositor să postim și să ne rugăm? Matei 9:17-29.**

„Pentru anumite lucruri postul și rugăciunea sunt recomandate ca fiind potrivite. În mâna lui Dumnezeu acestea sunt un mijloc de curățire a inimii și promovare a unei dispoziții receptive a minții. Noi obținem răspunsuri la rugăciunile noastre fiindcă ne umilim sufletele înaintea lui Dumnezeu.” *Dietă și hrană*, pg.163.

**c. Ce ne învață rugăciunile famenului etiopian și ale lui Filip? Fapte 8:26-39.**

---

---

„Dacă Domnul dorește ca noi să ducem o solie la Ninive, nu-I va fi la fel de plăcut dacă noi mergem la Iope sau Capernaum. El are motive pentru care ne trimite în locul spre care au fost îndreptați pașii noștri. Chiar în acel loc poate fi cineva care să aibă nevoie de ajutorul pe care-l putem da. Acela care l-a trimis pe Filip la famenul etiopian, pe Petru la sutașul roman și pe fetița israelită în ajutorul lui Naaman, căpetenia siriană, îi trimite pe bărbații, femeile și tinerii de astăzi ca reprezentanți ai Săi la acei care au nevoie de ajutor și îndrumare divină.” *Marele Medic*, pg.410.

*Miercuri*

27 august

#### **4. RUGĂCIUNEA PUBLICĂ**

**a. Ce instrucțiuni ne sunt date cu privire la rugăciunea în public? Psalmii 22:22-25; 35:18; 40:10.**

---

---

„Atât în închinarea particulară, cât și în cea publică, este privilegiul nostru să ne aplecăm pe genunchi înaintea lui Dumnezeu când Îi aducem cererile noastre.” *Profeți și regi*, pg.29,30.

„Să nu cădeți în obiceiul de a vă ruga atât de neclar și pe un ton atât de coborât, încât rugăciunile voastre să aibă nevoie de un tălmăci. Rugați-vă simplu, dar clar și distinct. A lăsa glasul să coboare atât de jos încât să nu poată fi auzit, nu este un semn de umilință.” *Testimonies*, vol.6, pg.353.

„Toți ar trebui să simtă că este o datorie creștină să se roage scurt. Spuneți-I Domnului doar ceea ce doriți, fără să cutreierați tot pământul. În

rugăciune individuală toți au privilegiul de a se ruga cât de mult doresc și de a fi cât de expliciti doresc. Ei se pot ruga pentru toate rudele și toți prietenii lor. Cămăruța este locul în care să-și spună toate dificultățile lor particulare, încercările și ispitele lor. O adunare comună de închinare lui Dumnezeu nu este locul în care să fie exprimate lucrurile intime ale inimii.

Care este scopul strângerii laolaltă? Este de a-L informa pe Dumnezeu, de a-L instrui, spunându-I în rugăciune tot ce știm? Noi ne strângem laolaltă pentru a ne întări unul pe altul printr-un schimb de gânduri și sentimente, pentru a strânge putere, lumină și curaj, devenind familiarizați cu speranțele și aspirațiile celorlalți; și prin rugăciunile noastre serioase, din inimă, înălțate cu credință, primim înviore și vigoare de la Sursa puterii noastre. Aceste adunări ar trebui să fie cel mai prețios timp și ar trebui făcute interesante pentru toți acei care au vreo bucurie în lucrurile religioase.

Mă tem că sunt unii care nu-și duc necazurile înaintea lui Dumnezeu în rugăciune particulară, ci și le rezervă pentru adunarea de rugăciune și acolo își recuperează rugăciunile pentru mai multe zile. Unii ca aceștia pot fi numiți omorători de conferințe și de adunări de rugăciune. Ei nu radiază nici o lumină, nici nu zidesc pe cineva. Rugăciunile lor reci și înghețate și mărturisirile lor lungi de vinovăție aruncă o umbră. Toți se bucură când se termină și este aproape imposibil a alunga răceala și întunericul pe care rugăciunile și insistențele lor le aduc în adunare. Din lumina pe care am primit-o, adunările noastre ar trebui să fie spirituale și sociale și nu prea lungi. Rezerva, mândria, vanitatea și teama de oameni ar trebui lăsate acasă. Micile neînțelegeri și prejudecăți nu ar trebui luate cu noi la aceste adunări. Ca într-o familie unită, simplitatea, blândețea, încrederea și iubirea ar trebui să existe în inimile fraților și surorilor care se întâlnesc pentru a fi înviorați și îmborsăți de strângerea laolaltă a luminilor lor.” Ibid., vol.2, pg.511,512.

*Joi*

28 august

## 5. UN ELEMENT CHEIE

### a. Cum a accentuat Isus nevoia noastră de credință serioasă? Matei 21:18-22.

---

„Nu există nici o scuză pentru cine devine slab, inefficient și necredincios. Făgăduința pentru noi este: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și

ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc' (Iacov 1:5). Nu sunt unii dintre noi prea asemănători cu omul care a venit la un predicator, plângându-se că nu a fost binecuvântat și că nu simțea nici o bucurie; Dumnezeu nu i-a răspuns la rugăciuni, deși s-a rugat tot mereu pentru o binecuvântare. ‚Păi’, a zis predicatorul, ‚să îngenunchem chiar acum și să-I spunem Domnului cum stau lucrurile.’ După ce s-au rugat amândoi, predicatorul l-a întrebat dacă se simțea mai bine. Omul a răspuns: ‚Nu mă simt mai bine decât mă simțeam înainte de a mă ruga. Eu nu mă așteptam să fiu binecuvântat și nu sunt binecuvântat.’ El făcuse din rugăciune o batjocură. El nu a crezut că Domnul avea să-i răspundă și a primit exact ceea ce credința lui a pretins. Este vreo mirare că asemenea rugăciuni nu primesc răspuns? ‚Orice nu vine din încredințare este păcat.’ Vă gândiți voi la aceasta când înălțați cererile voastre lipsite de credință? Vă opriți voi să vă gândiți cum Îl dezonozați pe Dumnezeu și vă sărăciți propriul suflet? Dacă v-ați putea da seama de răul pe care-l faceți, ați înceta să mai batjocoriți prin rugăciuni fără sens.

Veniți la Dumnezeu cu credință și umilință. Stăruiiți înaintea Lui până în zori, dacă este necesar, până când sufletul este adus într-o așa de apropiată relație cu Isus, încât să puteți pune povara voastră la picioarele Lui și să spuneți: ‚Știu în cine am crezut’ (2 Timotei 1:12). Domnul ‚poate să facă mult mai mult decât tot ce cerem și gândim noi’ (Efeseni 3:20). Inimile noastre reci și necredincioase pot fi sensibilizate și revigorate, până când ne vom putea ruga cu credință, predica cu credință și spune: ‚Viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu’ (Galateni 2:20). Să căutăm plinătatea mântuirii lui Hristos. Călcați pe urmele Fiului lui Dumnezeu, căci făgăduința Lui este: ‚Cel ce mă urmează nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții’ (Ioan 8:12).” *The Signs of the Times*, 24 februarie 1888.

*Vineri*

29 august

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Vă deschideți voi inima înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten?**
2. **De ce este înregistrată experiența lui Natanael pentru învățătura noastră?**
3. **Care este făgăduința pentru căutătorul serios?**
4. **Cum s-a dovedit postul a fi benefic atunci când însoțește rugăciunea?**
5. **Cum pot fi adunările noastre de rugăciune mai eficiente?**



Sabat, 6 septembrie 2003

## Darul Sabatului întâi El Salvador

Timp de mulți ani El Salvador a fost o țară zguduită de război civil și neliniște socială. În aceste condiții a fost foarte dificil pentru cei câțiva credincioși să răspândească solia evangheliei. Dar Domnul a văzut că poporul Său era nerăbdător de a împlini însărcinarea evangheliei și a deschis calea pentru aceasta. La începutul anilor 1990 războiul civil s-a încheiat și ușile și inimile oamenilor s-au deschis pentru a auzi solia mântuirii.

În ultimii zece ani lucrarea de aici a crescut foarte repede. Inițial a fost o misiune, apoi un Câmp atașat Conferinței Generale, iar acum este o parte integrantă a Uniunii Central-Americane. Pentru a continua lucrarea în această țară trebuie să construim un alt lăcaș de adunare pentru suflete. Această biserică va servi ca far pentru întreaga zonă și ne rugăm ca toate oile lui Dumnezeu să vadă prezența Lui în acel loc.

Vă mulțumim anticipat pentru sprijinul vostru generos pentru lucrarea din El Salvador și ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvânteze și lucrarea din partea voastră de lume.

*Frații voștri din Uniunea Central  
Americană*



### Statistici demografice:

**Suprafață:** 21.040 km<sup>2</sup>

**Populație:** 6.353.681  
(2002)

**Capitală:** San Salvador  
(populație 456.142)

**Rată de alfabetizare:**  
71% (2002)

**Limbi:** Spaniola

**Religie:** Romano-catolici  
83%, multe grupuri  
protestante

### Economie

**Unitatea monetară:** Colon,  
Dolar USA

**PIB/PCL:** 28,4 miliarde  
USD; 4.600 USD/locuitor  
(2001 estimativ)

**Inflație:** 3,8 % (2001  
estimativ)

**Parteneri comerciali  
principali:** Statele Unite,  
Japonia, Uniunea Europeană,  
Guatemala, Costa Rica,  
Honduras, Mexic, Panama,  
Venezuela

## În timpuri de boală

„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoșa; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.” (Iacov 5:15).

„Când neglijați să faceți rugăciuni pentru bolnavi, voi îi lipsiți de mari binecuvântări; căci îngerii lui Dumnezeu așteaptă să slujească acestor suflete ca răspuns la cererile voastre.” *Lucrarea medicală*, pg.222.

**Recomandare pentru studiu:** *Testimonies*, vol.2, pg.145-150.

*Marele Medic*, pg.133-137.

*Selected Messages*, bk.2, pg.53-61.

*Duminică*

31 august

### 1. PRIVIND LA MAESTRUL VINDECĂTOR

- a. Ce ar trebui să învățăm din principala diferență dintre cazurile lui Ezechia și Asa, când au fost bolnavi? 2 Regi 20:1-7; 2 Cronici 16:12,13.

---



---

- b. Numiți un element important pentru deplina restabilire a sănătății. Iacov 5:14,15; Matei 9:2-8. Care a fost experiența Elenei White în ajutorarea bolnavilor?

---



---

„Voi puteți vorbi adesea bolnavilor despre Marele Medic care poate vindeca bolile trupului ca și pe cele ale sufletului. Rugați-vă cu cei bolnavi și încercați să-i conduceți să vadă în Hristos pe Vindecătorul lor. Spuneți-le că dacă vor privi la El cu credință, El le va spune: ‚Păcatele îți sunt iertate’ (Matei 9:2). Este foarte important ca cei bolnavi să învețe această lecție.” *Lucrarea medicală*, pg.223,224.

„Mulțimi m-au auzit vorbind și au citit scrierile mele, dar nimeni nu m-a auzit vreodată pretinzând că fac minuni. Am fost chemată uneori să mă rog pentru cei bolnavi și cuvântul Domnului a fost confirmat. [Iacov 5:14,15 citat.] Hristos este marele făcător de minuni. A Lui să fie toată slava.” *Selected Messages*, bk.2, pg.54.

**c. Ce exemplu interesant arată că chiar și atunci când Hristos trăia pe pământ, El nu i-a vindecat întotdeauna pe oameni imediat, într-un singur pas? Marcu 8:22-25.**

---

---

*Luni*

*1 septembrie*

## **2. EVITÂND O ADEVĂRATĂ ISPITĂ**

**a. De ce trebuie să fim conștienți când ne rugăm pentru boală? Matei 7:15-23; 24:23-25; Proverbele 28:9.**

---

---

„Oameni sub influența duhurilor rele vor face minuni. Ei îi vor îmbolnăvi pe oameni aruncând vraja lor asupra lor și vor îndepărta apoi vraja susținând că acei care au fost bolnavi au fost vindecați în mod miraculos. Satan a făcut lucrul acesta tot mereu.” *Selected Messages*, bk.2, pg.53.

„Apostolii a aproape toate formele de spiritism pretind că ar avea putere de a vindeca. Ei atribuie această putere electricității, magnetismului, așa numitelor ‚remedii simpatetice’ sau forțelor latente din mintea omului. Și nu sunt puțini, nici chiar în această eră creștină, acei care merg la acești

vindecători, în loc de a se încrede în puterea viului Dumnezeu și în priceperea medicilor bine pregătiți. Mama, care veghează lângă patul de boală al copilului ei exclamă: „Nu pot face mai mult. Nu este nici un medic care să aibă putere să-mi vindece copilul?” I se spune despre vindecările minunate făcute de vreun clarvăzător sau vindecător cu ajutorul magnetismului și ea îl încredințează pe cel drag al ei în grija acestuia, punându-l la fel de real în mâna lui Satan, ca și când acesta ar sta alături de ea. De multe ori viața viitoare a copilului este controlată de o putere satanică pe care i se pare imposibil a o sfărma.” *Profeți și regi*, pg.146.

„Satan își dă puterile acelor care-l ajută în amăgirile sale; de aceea cei care pretind a avea marea putere a lui Dumnezeu pot fi deosebiți doar de marele detector care este legea lui Iehova. Domnul ne spune că dacă ar fi cu puțință, ei i-ar amăgi chiar pe cei aleși. Îmbrăcămintea de oaie pare atât de reală, atât de adevărată, încât lupul poate fi deosebit doar dacă mergem la marele standard moral al lui Dumnezeu și aflăm acolo că ei sunt călcători ai legii lui Iehova.” *The Review and Herald*, 25 august 1885.

„Modul în care Hristos a lucrat a fost acela de a predica Cuvântul și de a ușura suferința prin lucrări miraculoase de vindecare. Dar eu am fost instruită că noi nu putem lucra astfel în prezent, fiindcă Satan își va exercita puterea lui săvârșind minuni. Servii lui Dumnezeu de astăzi nu ar putea lucra prin minuni, fiindcă se vor săvârși lucrări false de vindecare, care vor pretinde a fi de origine divină.

Din acest motiv Domnul a trasat o cale pe care poporul Său trebuie să ducă înainte o lucrare de vindecare fizică, în combinație cu învățarea Cuvântului. Trebuie să se întemeieze sanatorii și cu aceste instituții trebuie să fie legați lucrători care vor duce înainte adevărata lucrare medicală misionară. Astfel este aruncată o influență păzitoare în jurul acelor care vin la sanatorii pentru tratament.” *Selected Messages*, bk.2, pg.54.

*Marți*

2 septembrie

### 3. CONDIȚII DE ÎNDEPLINIT

- a. **Ce condiții sunt asociate făgăduințelor lui Dumnezeu de vindecare? Isaia 58:6-11.**

„În cazul sorei F, era o mare lucrare de făcut. Acei care s-au unit în rugăciune pentru ea aveau și ei nevoie să se facă o mare lucrare pentru ei. Dacă Dumnezeu le-ar fi ascultat rugăciunile, aceasta s-ar fi dovedit spre ruina lor. În asemenea cazuri de suferință, în care Satan are controlul asupra minții, înainte de a se angaja în rugăciune ar trebui să aibă loc cea mai amănunțită examinare de sine pentru a descoperi dacă nu sunt păcate pentru care trebuie să se căiască și pe care trebuie să le mărturisească și să le părăsească. Este necesară o adâncă umilință a sufletului înaintea lui Dumnezeu și o bazare fermă și umilă pe meritele sângelui lui Hristos. Postul și rugăciunea nu vor rezolva nimic câtă vreme inima este înstrăinată de Dumnezeu printr-o umblare greșită. [Isaia 58:6, 7:9-11 citat].” *Testimonies*, vol.2, pg.133.

**b. Ce factori sunt esențiali în rugăciunea pentru cei bolnavi? Iacov 5:16.**

---

---

„În cuvântul lui Dumnezeu avem instrucțiuni referitoare la rugăciunea specială pentru vindecarea celor bolnavi. Însă înălțarea unor astfel de rugăciuni este un act foarte solemn în care nimeni nu ar trebui să se angajeze fără o chibzuire atentă. În multe cazuri de rugăciune pentru vindecarea celor bolnavi, ceea ce este numit credință nu este altceva decât încumetare.

Mulți oameni aduc boala în viața lor prin îngăduința lor de sine. Ei nu au trăit în armonie cu legile naturii sau cu principiile curăției stricte. Alții au desconsiderat legile sănătății în obiceiurile lor de mâncare și băutură, îmbrăcăminte sau muncă. Adesea unele forme de viciu sunt cauza slăbiciunii minții sau a trupului. Dacă aceste persoane ar dobândi binecuvântarea sănătății, multe dintre ele ar continua să urmeze aceeași cale de călcare nechibzuită a legilor naturale și spirituale ale lui Dumnezeu, gândind că dacă Dumnezeu le vindecă, drept răspuns al rugăciunii, ele au libertatea de a-și continua practicile nesănătoase și de a îngădui un apetit pervertit fără înfrânare. Dacă Dumnezeu ar săvârși o minune în a reda acestor persoane sănătatea, El ar încuraja păcatul prin aceasta.

Este muncă pierdută aceea de a îi învăța pe oameni să privească la Dumnezeu ca vindecător al infirmităților lor, dacă ei nu sunt învățați să

renunțe la practicile nesănătoase. Pentru a primi binecuvântarea Lui ca răspuns la rugăciune, ei trebuie să înceteze a face răul și să învețe a face binele. Mediul lor înconjurător trebuie să fie sănătos și obiceiurile lor de viață corecte. Ei trebuie să trăiască în armonie cu legea lui Dumnezeu, atât cu cea naturală, cât și cu cea spirituală.” *Slujitorii evangheliei*, pg.195.

*Miercuri*

3 septembrie

#### 4. UN DĂTĂTOR DE VIAȚĂ ÎNȚELEPT ȘI DREPT

**a. La ce trebuie să se gândească toți acei care sunt binecuvântați cu sănătate? Luca 12:47,48.**

---

---

„Dacă, după ce a fost dată atât de multă lumină, poporul lui Dumnezeu va cultiva obiceiuri rele, tolerând eul și refuzând să facă reformă, ei vor suferi consecințele sigure ale păcatului. Dacă ei sunt hotărâți să-și satisfacă apetitul cu orice preț, Dumnezeu nu-i va scuti în mod miraculos de consecințele îngăduinței lor. Ei , vor zăcea în suferință’ (Isaia 50:11).

Acei care aleg să fie încumetați, zicând: ,Domnul m-a vindecat și nu am nevoie să-mi impun restricții în dietă; pot să mănânc și să beau cum doresc.’ Vor avea nevoie, nu după multă vreme, de puterea restauratoare a lui Dumnezeu în trupul și sufletul lor. Fiindcă Domnul v-a vindecat într-un mod plin de îndurare, nu trebuie să credeți că puteți adopta practicile îngăduitoare de sine ale lumii. Faceți cum v-a poruncit Isus după lucrarea Lui de vindecare – ,mergeți și nu mai păcătuți’ (Ioan 8:11). Apetitul nu trebuie să fie dumnezeul vostru.” *Testimonies*, vol.9, pg.145.

**b. Ce ar trebui să avem în minte, chiar și când moartea este iminentă? Apocalipsa 14:13.**

---

---

„Știm că Dumnezeu ne ascultă dacă cerem după voia Sa. Dar a duce cu insistență cererile noastre fără un spirit de supunere nu este drept; rugăciunile noastre trebuie să ia forma unei mijlociri, nu a unei porunci.

Sunt cazuri când Dumnezeu lucrează hotărât prin puterea Sa divină pentru restaurarea sănătății. Dar nu toți bolnavii sunt vindecați. Mulți sunt puși la odihnă în Isus... [Apocalipsa 14:13 citat.] Din aceasta vedem că dacă anumite persoane nu sunt însănătoșite, nu ar trebui să fie judecate pe acest motiv ca fiind lipsite de credință.” *Marele Medic*, pg.200,201.

„Mi s-a arătat că în caz de boală, unde este liberă calea pentru aducerea de rugăciuni pentru cei bolnavi, cazul ar trebui încredințat Domnului în credință calmă, nu cu o furtună de excitare. Numai El cunoaște viața din trecut a individului și știe care va fi viitorul lui. Acela care cunoaște inimile tuturor oamenilor știe dacă persoana respectivă, dacă ar fi vindecată, ar glorifica numele Său sau l-ar dezonora prin păcat și apostazie. Tot ce ni se cere să facem este de a-L ruga pe Dumnezeu să-l vindece pe cel bolnav, dacă acest lucru este în acord cu voia Lui, crezând că El aude motivele pe care le prezentăm și rugăciunile aprinse aduse. Dacă Domnul va găsi că aceasta Îl va onora cel mai bine, El va răspunde rugăciunilor noastre. Dar nu este bine să cerem cu insistență vindecarea, fără supunere la voia Lui.” *Testimonies*, vol.2, pg.134,135.

*Joi*

4 septembrie

## 5. LUCRURI ESENȚIALE CÂND NE RUGĂM

- a. **Ce gânduri cheie ar trebui să fie amintite întotdeauna în rugăciunile noastre pentru cei bolnavi? 1 Ioan 2:1; Plângeri 3:33; Psalmii 103:13,14.**

---

„Aduceți aceste gânduri la persoanele care vin la voi solicitându-vă rugăciunile: Noi suntem oameni; nu putem citi inima sau cunoaște secretele vieții voastre. Acestea sunt cunoscute doar de voi și de Dumnezeu. Dacă vă căiți acum de păcat, dacă vreunul dintre voi poate vedea că în vreo

ocazie ați umblat contrar luminii ce v-a fost dată de Dumnezeu și ați neglijat să cinstiți trupul, templul lui Dumnezeu, ci prin obiceiuri rele ați degradat trupul care este proprietatea lui Hristos, mărturisiți aceste lucruri înaintea lui Dumnezeu. Dacă Duhul Sfânt nu lucrează în mod special asupra voastră pentru a vă mărturisi păcatele voastre de natură particulară omului, nu le roștiți înaintea vreunui suflet.

Hristos este Răscumpărătorul vostru; El nu Se va folosi de mărturisirile voastre umiltoare. Dacă aveți păcate de natură particulară, mărturisiți-le lui Hristos, care este singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om. [1 Ioan 2:1 citat.] Dacă ați păcătuțit reținând de la Dumnezeu ceea ce Îi aparține în zecimi și daruri, mărturisiți-vă vina înaintea lui Dumnezeu și a bisericii și urmați îndemnul pe care vi l-a dat: „Aduceți toate zecimile în casa vistieriei” (Maleahi 3:10)...

A te ruga pentru cei bolnavi este un lucru foarte solemn și noi nu ar trebui să ne angajăm în această lucrare într-un mod nepăsător și grăbit. Ar trebui să se facă o cercetare dacă acei care doresc să fie binecuvântați cu sănătate și-au îngăduit vorbirea de rele, înstrăinarea și discordia. Au semănat ei discordie între frați și surori în biserică? Dacă au făcut aceste lucruri, ele ar trebui mărturisite înaintea lui Dumnezeu și a bisericii. Când relele au fost mărturisite, cei pentru care se face rugăciunea pot fi prezentați înaintea lui Dumnezeu cu seriozitate și credință, după cum vă va mișca Duhul lui Dumnezeu.” *Sfaturi pentru sănătate*, pg.373.

*Vineri*

5 septembrie

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Încotro ar trebui să îndreptăm gândurile celor bolnavi?**
2. **Sunt toate vindecările de la Dumnezeu?**
3. **Care sunt condițiile pentru vindecare?**
4. **Cum ne putem păstra sănătatea?**
5. **Numiți câteva puncte esențiale în rugăciunea pentru cei bolnavi.**



## Rugăciunile lui Hristos

„El este Acela, care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte. Și fiind ascultat din pricina evlaviei Lui” (Evrei 5:7).

„Ca om [Isus] a stărui în rugăciune înaintea tronului lui Dumnezeu, până când natura Sa umană a fost încărcată cu un curent ceresc care lega omenirea cu divinul. Primind viața de la Dumnezeu, El a dat viață oamenilor.”  
*Educația*, pg.65.

### Recomandare pentru studiu:

*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg.87-103.

*Hristos Lumina lumii*, pg.312-319, 507-514.

*Testimonies*, vol.4, pg.547-550.

*Duminică*

7 septembrie

### 1. EXEMPLUL LUI HRISTOS

- a. Ce ar trebui să înțelegem cu privire la viața lui Hristos de pe pământ și cum poate ea să ne încurajeze și să ne întărească în luptele noastre zilnice? Evrei 5:1-10; 4:14-16.

---

„Maiestatea cerului, în timp ce era angajată în misiunea Sa, S-a aflat adesea în rugăciune serioasă. El nu a mers totdeauna la Muntele Măslinilor, căci ucenicii Săi învățaseră locul Său favorit de izolare și Îl urmau adesea. El alegea liniștea nopții, când nu avea să fie întrerupt. Isus îi putea vindeca pe bolnavi și învia pe morți. El Însuși era o sursă de binecuvântare și putere. El poruncea chiar furtunilor și ele Îl ascultau. El a fost nepătat de întinăciune și străin de păcat; totuși S-a rugat, și aceasta adesea cu lacrimi și strigăte puternice. El S-a rugat pentru ucenicii Săi și pentru Sine, identificându-

Se astfel cu nevoile noastre, cu slăbiciunile și eșecurile noastre, care sunt atât de obișnuite naturii umane. El era un mare rugător, neposedând patimile naturilor noastre omenești, căzute, dar înconjurat de infirmități asemănătoare, ispitit în toate punctele ca și noi. Isus a suferit agonia care cerea ajutor și sprijin de la Tatăl Său.” *Testimonies*, vol.2, pg.448.

„Poienile și munții erau locurile [Mânuiitorului] de retragere pentru rugăciune, și adesea nopți întregi erau petrecute în comuniune cu Tatăl Său.” *Lift Him Up*, pg.32.

*Luni*

8 septembrie

## 2. RUGĂCIUNEA DOMNULUI

- a. **Ce taină spirituală adâncă erau ucenicii nerăbdători s-o înțeleagă mai pe deplin și cum le-a satisfăcut Isus cererea? Matei 6:5-13; Luca 11:1-4.**

---

„[Luca 11:1 citat.] Rugăciunea pe care Hristos a dat-o ucenicilor Săi ca răspuns la această cerere nu este făcută într-un limbaj complicat, ci exprimă în cuvinte simple nevoile sufletului. Ea este scurtă și are de a face direct cu nevoile zilnice.” *Testimonies*, vol.9, pg.249.

„Hristos a întipărit ucenicilor Săi ideea că rugăciunile lor ar trebui să fie simple, exprimând exact ceea ce aveau ei nevoie și nimic mai mult. El dă lungimea și conținutul rugăciunilor lor, exprimând dorințele lor după binecuvântări vremelnice și spirituale și recunoștința lor pentru acestea. Cât de cuprinzătoare este această rugăciune model! Ea acoperă nevoia de fapt a tuturor. Un minut sau două sunt suficiente pentru orice rugăciune obișnuită. Pot fi ocazii când rugăciunea este determinată într-un mod special de Duhul lui Dumnezeu, când cererea se face în Duhul. Dorința sufletului ajunge în agonie și geme după Dumnezeu. Duhul luptă asemenea lui Iacov și nu va afla pacea fără o manifestare specială a puterii lui Dumnezeu. Astfel dorește Dumnezeu să fie rugăciunea.” *Testimonies*, vol.2, pg.513.

- b. **Cu ce ilustrație dorește Dumnezeu să ne facă să vedem grija Lui duioasă față de noi, chiar și în starea noastră păcătoasă și rătăcită? Matei 7:7-11.**

„Dumnezeu ne privește ca pe copiii Săi. El ne-a răscumpărat din lumea nepăsătoare și ne-a ales să devenim membri ai familiei regale, fii și fiice ai Împăratului ceresc. El ne invită să ne încredem în El cu o încredere mai adâncă și mai puternică decât aceea a unui copil în tatăl său pământesc. Părinții îi iubesc pe copiii lor, dar iubirea lui Dumnezeu este mai mare, mai largă și mai adâncă decât poate fi iubirea omenească. Ea este nemăsurată. Atunci, dacă părinții pământești știu să dea daruri bune copiilor lor, cu cât mai mult Tatăl nostru ceresc va da Duhul Sfânt acelora care I-L cer?

Lecțiile lui Hristos cu privire la rugăciune ar trebui analizate cu atenție. În rugăciune se găsește o știință divină și ilustrația Lui scoate în evidență principiile pe care toți trebuie să le înțeleagă. El arată care este adevăratul spirit al rugăciunii, învață necesitatea perseverenței în prezentarea cererilor noastre înaintea lui Dumnezeu și ne asigură de bunăvoința Lui de a asculta rugăciunea noastră și de a-i răspunde.” *Parabole*, pg.107,108.

*Marti*

9 septembrie

### 3. RUGĂCIUNI ÎN SINGURĂTATE

#### a. De ce S-a rugat Hristos după ce i-a hrănit pe cei cinci mii? Matei 14:21-23.

---

„Mântuitorul știa că zilele lucrării Sale personale pe pământ erau aproape încheiate și că puțini aveau să-L primească drept Mântuitor al lor. În suferință și luptă sufletească El S-a rugat pentru ucenicii Săi. Ei urmau să fie aprig încercați. Speranțele lor îndelung cultivate, bazate pe o amăgire populară, urmau să fie dezamăgite într-un mod foarte dureros și umilitor. În locul înălțării Sale pe tronul lui David, ei aveau să fie martorii răstignirii Sale. Aceasta urma să fie adevărata Lui încoronare. Dar ei nu au deosebit aceasta și în consecință aveau să vină asupra lor ispite puternice pe care avea să le fie greu a le recunoaște ca atare. Fără Duhul Sfânt care să le lumineze mintea și să le deschidă înțelegerea, credința ucenicilor ar fi cedat. Era dureros pentru Isus faptul că părerile lor despre împărăția Sa erau, într-o așa de mare măsură, limitate la mărire și onoare lumească. Povara grijii pentru Ei apăsa greu asupra inimii Sale și El Și-a revărsat cererile cu agonie și lacrimi amare.” *Hristos Lumina lumii*, pg.278.

**b. Pentru ce S-a rugat Isus pe Muntele schimbării la față? Marcu 9:1-9.**

---

---

„Pășind puțin la o parte [de ucenici], Omul Durerilor Își revarsă cererile cu lacrimi și strigăte puternice. El Se roagă pentru putere pentru a putea rezista încercării în favoarea omenirii. Trebuie să Se prindă El Însuși din nou de Atotputernicie, căci numai astfel poate contempla viitorul. Și El Își revarsă dorința inimii Lui pentru ucenicii Săi, ca în ceasul puterii întunericului ei să nu cedeze... Acum povara rugăciunii Lui este ca să li se dea o manifestarea a slavei pe care a avut-o El la Tatăl înainte de a fi fost lumea, ca Împărăția Lui să poată fi descoperită ochilor omenești și ca ucenicii Săi să poată fi întăriți pentru a o privi. El pledează ca ei să poată fi martori ai manifestării divinității Sale și ca aceasta să-i mângâie în ceasul agoniei Sale supreme cu cunoștința că El este cu siguranță Fiul lui Dumnezeu și că moartea Sa rușinoasă este parte din planul de mântuire.

Rugăciunea Lui este auzită. În timp ce El este aplecat în umilință asupra pământului pietros, deodată cerul se deschide, porțile de aur ale cetății lui Dumnezeu sunt deschise larg și o lumină sfântă coboară asupra muntelui, învăluindu-L pe Mântuitorul.” *Hristos Lumina lumii*, pg.312,313.

*Miercuri*

10 septembrie

#### **4. CELE MAI DURE ROASE RUGĂCIUNI**

**a. Pentru ce pledează Mântuitorul nostru în continuu în favoarea noastră și de ce trebuie să cultivăm o adâncă apreciere a acestui lucru? Luca 22:31; Ioan 17:1-26.**

---

---

„Gândiți-vă la Hristos, adoratul îngerilor, în postura unui rugător. El era un puternic rugător, căutând din mâinile Tatălui noi provizii de har și venind astfel întărit și înviorat pentru a împărtăși lecțiile Sale de asigurare și speranță... Rugăciunea Sa se ridică la cer pentru noi...

Ucenicii L-au văzut adesea pe Hristos îngenunchind în rugăciune, cu inimile umilite și zdrobite. Când Domnul și Mântuitorul lor S-a ridicat de pe genunchi, ce au citit ei pe fața și în înfățișarea Lui? Că fusese întărit pentru datorie și pregătit pentru încercare. Rugăciunea era o necesitate a naturii Sale umane și cererile Sale erau adesea însoțite cu plânset și cu agonie a sufletului, când vedea nevoile ucenicilor Săi, care, neînțelegând propriile lor pericole, sub ispitele Satanei, erau adesea abătuți de la datorie la facere de rău.

Viața lui Hristos era curată și nepângărită. El refuza să cedeze ispitelor vrăjmașului. Dacă ar fi cedat într-un singur punct, neamul omenesc ar fi fost pierdut. Cine poate descrie agonie pe care o îndură când Îl vede pe Satan jucând jocul vieții pentru sufletele acelora care pretindeau a fi ucenicii Lui și când îi vede cedând punct după punct, permițând ca apărarea sufletului să fie dărâmată? Noi nu ne putem forma o concepție a agoniei pe care el o suferă în fața acestei priveliști. Un suflet pierdut, un suflet lăsat în puterea Satanei, înseamnă mai mult pentru El decât întreaga lume.” *In Heavenly Places*, pg.76.

„Oștile lui Dumnezeu sunt interesate de omul umil și rugător care nu îndrăznește să facă vreo mișcare fără a veni mai întâi în rugăciune înaintea lui Dumnezeu pentru a se sfătuți cu Cel Atotputernic. Adevărata lucrare misionară se poate face numai în spiritul primului Misionar care a venit în lumea noastră. El S-a aflat adesea în rugăciune față de Tatăl Său și a prezentat uneori cererile Sale cu plânset puternic și lacrimi, pledând ca puterea lui Dumnezeu să-i poată salva pe acei care nu știau că au nevoie de salvare. Trebuie să avem spiritul care L-a animat pe Hristos, care L-a condus să stăruie pe lângă cei răzvrățiți și să-i îndemne să vină la El. Chiar când oamenii ne întorc spatele cu împietrire de inimă, refuzând darul vieții veșnice, noi trebuie să imităm exemplul lui Hristos. El nu a privit cu indiferență la acei care L-au respins și L-au tratat cu ușurință.” *The Review and Herald*, 4 iulie 1893.

*Joi*

*11 septembrie*

## 5. GHETSIMANI ȘI CRUCEA

- a. **Ce rugăciuni hotărâte făcute spre sfârșitul vieții lui Isus ar trebui să ne influențeze în mod profund viața și de ce? Matei 26:36-46; Luca 22:39-46; 23:33,34.**

„Cât de des a fost [Hristos] singur în rugăciune aprinsă pe munte sau retras în grădină, revărsându-și cererile cu lacrimi și plâns. Cât de perseverent și-a înălțat El cererile în favoarea păcătoșilor! Chiar pe cruce El și-a uitat propriile suferințe, în iubirea Sa adâncă pentru aceia pe care a venit să-i mântuiască. Cât de rece este iubirea noastră, cât de slab interesul nostru, în comparație cu iubirea și interesul manifestate de Mântuitorul nostru! Isus S-a dat pe Sine pentru a răscumpăra neamul nostru; totuși cât de gata suntem noi de a ne scuza de la a da tot ce avem pentru Isus. Mântuitorul nostru S-a supus la muncă istovitoare ocară și suferință. El a fost respins, batjocorit, luat în derâdere, în timp ce era angajat în marea lucrare pe care a venit s-o facă pe pământ.” *Testimonies*, vol.5, pg.378.

„Cu plâns puternic și cu lacrimi [Hristos] și-a înălțat cererile la cer, pentru ca natura Sa omenească să poată fi întărită, pentru ca El să poată fi întărit a întâmpina vrăjmașul viclean în toate lucrările sale amăgitoare și întărit să-și îndeplinească misiunile Sale de înălțare a omenirii. Lucrătorilor Săi El le spune: „V-am dat un exemplu, să faceți și voi cum am făcut Eu” (Ioan 13:15).” *Marele Medic*, pg.433.

„Cine poate înțelege valoarea unui suflet? Dacă doriți să-i cunoașteți valoarea, mergeți în Ghetsimani și vegheați cu Hristos în acele ore de durere, când a asudat stropi mari de sânge. Priviți la Mântuitorul înălțat pe cruce. Ascultați acel strigăt disperat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Marcu 15:34). Priviți la capul rănit, la coasta împunsă, la picioarele străpunse. Amintiți-vă că Hristos a riscat totul. Pentru salvarea noastră, cerul însuși era în pericol. La piciorul crucii, amintindu-vă că pentru un singur păcătos Hristos și-ar fi dat viața, veți putea înțelege valoarea unui suflet.” *Parabole*, pg.152.

*Vineri*

12 septembrie

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce exemplu ne-a dat Hristos când era pe pământ?
2. Ce gânduri proaspete putem dobândi reexaminând rugăciunea Domnului?
3. Care au fost principalele teme ale rugăciunilor pe care le-a rostit Mântuitorul nostru?
4. Ce rugăciune neîncetată face Isus pentru noi?
5. Cum putem cultiva o mai mare seriozitate la piciorul crucii?

## Biserica timpurie

„Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruiiți în rugăciune.” (Romani 12:12).

„Trebuie să ne aflăm puterea chiar acolo unde primii ucenici și-au aflat puterea lor: „Aceștia stăruiau toți într-un gând în cereri și rugăciuni” (Fapte 1:14).” *Testimonies*, vol.6, pg.129.

**Recomandare pentru studiu:** *Testimonies*, vol.8, pg.7-22.  
*Istoria faptelor apostolilor*, pg.3-8.

*Duminică*

14 septembrie

### 1. EXPERIENȚA DIN CAMERA DE SUS

- a. Care a fost ultimul lucru pe care Isus l-a făgăduit ucenicilor Săi înainte de a Se înălța la cer? Fapte 1:6-9.

---



---

- b. Care a fost apoi primul lucru pe care l-au făcut ucenicii, înainte de a-și începe misiunea lor? Fapte 1:10-14. Descrieți rezultatele. Fapte 2:1-4,41.

---



---

„În ascultare de cuvântul Stăpânului lor, ucenicii s-au strâns la Ierusalim pentru a aștepta împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. Aici ei au petrecut zece zile, care au fost zile de adâncă cercetare a inimii. Ei au lăsat la o

parte toate deosebirile și s-au strâns mai apropiat în părtășie creștină. La sfârșitul celor zece zile, Domnul Și-a împlinit făgăduința printr-o minunată revărsare a Duhului Său.” *Testimonies*, vol.8, pg.11.

Nu ar fi bine ca voi să-L căutați pe Domnul cum L-au căutat ucenicii înaintea Zilei Cincizecimii? După înălțarea lui Hristos, ucenicii Săi – bărbați de diverse talente și capacități – s-au strâns într-o cameră de sus pentru a se ruga pentru darul Duhului Sfânt. În această încăpere ,toți au stăruit într-un cuget în rugăciune și cereri’ (Fapte 1:14). Ei au făcut o lucrare profundă de pocăință, mărturisindu-și propriile lor păcate. Asupra lor nu zăcea povara de a-și mărturisi păcatele unii altora. După ce au rezolvat toate neînțelegerile și înstrăinările, ei erau o inimă și un suflet și s-au rugat cu unitate a scopului timp de zece zile.” *Manuscript Releases*, vol.5, pg.368.

*Luni*

15 septembrie

## 2. UNGERE DE SUS

- a. Ce putem învăța din acțiunea ucenicilor, când preoții cei mai de seamă și conducătorii i-au amenințat pe Petru și pe Ioan din pricina mărturiei lor puternice pentru Hristos? Fapte 4:24-33.**

---

„Prin harul lui Hristos, apostolii au fost făcuți ceea ce erau. Devoțiune sinceră și umilă și rugăciune serioasă au fost acelea care i-au adus într-o comuniune apropiată cu El. Ei au șezut împreună cu El în locurile cerești. Ei au înțeles mărimea datoriei lor față de El. Prin rugăciune serioasă și perseverență, ei au dobândit înzestrarea Duhului Sfânt și apoi au pornit apăsați de povara salvării de suflete, plini de zel pentru a duce mai departe triumful crucii. Și sub munca lor multe suflete au fost scoase din întuneric la lumină și multe biserici au fost ridicate.

Vom fi noi mai puțin serioși decât apostolii? Nu vom pretinde noi prin credință vie făgăduințele care i-au mișcat în adâncurile ființei lor să strige la Domnul Isus pentru împlinirea cuvântului Său: ,Cereți și vi se va da’ (Ioan 16:24)? Nu trebuie să vină și astăzi Spiritul lui Dumnezeu ca răspuns



la rugăciunea serioasă și perseverentă și să-i umple pe oameni cu putere? Nu spune Dumnezeu astăzi lucrătorilor Săi rugători, încrezători și credincioși, care deschid Scripturile celor care sunt ignorați față de adevărul prețios pe care îl conțin: „Iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, până la sfârșitul lumii”? (Matei 28:20). Atunci de ce este biserica atât de slabă și lipsită de spirit?

După cum ucenicii, plini de puterea Duhului, au plecat să proclame evanghelia, tot astfel trebuie să pornească servii lui Dumnezeu de astăzi. Plini de o dorință neegoistă de a da solia de har aceluia care sunt în întunericul rătăcirii și necredinței, noi trebuie să ne apucăm de lucrarea Domnului. El ne dă să facem o parte în colaborare cu El și El va mișca de asemenea inimile necredincioșilor pentru a duce lucrarea Sa în alte teritorii. Deja mulți primesc Duhul Sfânt și calea nu va mai fi blocată de indiferență și nepăsare.” *Testimonies*, vol.7, pg.20.

**b. Cum a cooperat prima biserică cu planul lui Dumnezeu pentru a-i păstra pe servii adevărului Său într-un mod miraculos în acțiune? Fapte 12:1-17.**

---

---

„Numai sentimentul prezenței lui Dumnezeu poate alunga teama care, pentru copilul timid, ar face viața o povară... Să citească cum lui Petru, în închisoare și condamnat la moarte, i s-a arătat îngerul lui Dumnezeu; cum îngerul l-a condus pe servul lui Dumnezeu în siguranță pe lângă străjile înarmate și ușile masive și marea poartă de fier cu zăvoarele sale.” *Educația*, pg.215.

*Marti*

16 septembrie

### **3. RECUNOȘTINȚĂ ȘI REVERENȚĂ**

**a. Cu ce fel de atitudine s-au rugat Pavel și Sila când au fost aruncați în mod brutal în închisoare la Filipi și cum au atins acestea inima temnicherului? Faptele Apostolilor 16:16-34.**

---

„Pavel și Sila au suferit pierderea tuturor lucrurilor. Ei au suferit biciuire și nu au fost nicidecum tratați cu blândețe când au fost aruncați pe podeaua rece a unei temnițe într-o poziție foarte dureroasă, cu picioarele ridicate și prinse în butuci. Au ajuns atunci plângeri și murmurări la urechea temnicerului? O, nu! Din interiorul temniței, glasuri au rupt tăcerea miezului nopții cu cântări de bucurie și laudă la adresa lui Dumnezeu. Acești ucenici au fost înveseliți de o iubire adâncă și serioasă pentru cauza Mântuitorului lor, pentru care sufereau.” *Testimonies*, vol.3, pg.402,403.

**b. Cum a promovat atitudinea lui Petru slava lui Dumnezeu în Iope?  
Fapte 9:36-42.**

---

---

„Poruncind ca prietenii care plângeau să fie scoși din cameră, [apostolul] a îngenuncheat și s-a rugat cu ardoare lui Dumnezeu să-i redea Dorcăi viața și sănătatea.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.99.

**c. Ce a impresionat-o Dumnezeu pe Ellen White să spună cu  
privire la atitudinea noastră în rugăciune?**

---

---

„De unde au dobândit frații noștri ideea că ei ar trebui să stea în picioare când se roagă lui Dumnezeu? Cineva care fusese educat vreo cinci ani în Battle Creek a fost rugat să conducă în rugăciune înainte ca Sora White să vorbească poporului. Dar când l-am văzut stând drept în picioare în timp ce buzele sale erau pe punctul de a se deschide în rugăciune către Dumnezeu, sufletul meu a fost mișcat în mine să-i adresez o muștrare publică. Strigându-l pe nume, i-am spus: ‚Apleacă-te pe genunchi.‘ Aceasta este întotdeauna poziția corespunzătoare.” *Selected Messages*, bk.2, pg.311.

**d. Ce a găsit apostolul Pavel cu cale să ne reamintească și de ce?  
Evrei 12:28,29.**

---

---

„Unii consideră a fi un semn de umilință să se roage lui Dumnezeu într-un mod obișnuit, ca și când ar vorbi cu o ființă omenească. Ei profanează numele Lui prin amestecarea nenecesară și lipsită de reverență în rugăciunile lor a cuvintelor, „Dumnezeule Atotputernic” – cuvinte grozave și sfinte, care nu ar trebui să iasă de pe buze decât pe un ton supus și cu un sentiment de reverență.” *Slujitorii evangheliei*, pg.159.

*Miercuri*

17 septembrie

#### **4. PENTRU CA ADEVĂRUL SĂ SE POATĂ RĂSPÂNDI**

##### **a. Cât de extinse au fost răspunsurile la rugăciunile lui Corneliu și Petru? Fapte 10:1,2,9-16, 25-35.**

---

„Din cazul lui Corneliu putem învăța o lecție pe care am face bine să o înțelegem. Dumnezeuul cerului Își trimite solii pe acest pământ să pună în acțiune un șir de împrejurări care Îl vor aduce pe Petru în legătură cu Corneliu, pentru ca acesta să poată afla adevărul. Prin lucrarea îngerului, Petru este adus în cooperare cu sufletele cercetătoare pentru care toate sunt gata ca să audă adevărul și să primească lumină înaintată...

Convertirea lui Corneliu și a casei sale a fost numai primul rod al unei recolte care avea să se strângă din lume. Din această casă, o lucrare extinsă a harului a fost dusă într-o cetate păgână.” *Evanghelizare*, pg.346.

##### **b. Ce au făcut apostolii în Ierusalim când au auzit că Cuvântul lui Dumnezeu a fost primit în Samaria? Fapte 8:14-17.**

---

„Noi nu suntem mai siguri acum față de învățătorii falși, de cum erau ei în zilele apostolilor; și, dacă nu suntem, ar trebui să luăm măsuri la fel de speciale ca și ei pentru a asigura pacea, armonia și unitatea turmei. Noi avem exemplul lor și ar trebui să-l urmăm. Frații cu experiență și cu minți

sănătoase ar trebui să se strângă și să urmeze Cuvântul lui Dumnezeu și aprobarea Duhului Sfânt, și ar trebui, cu rugăciune aprinsă să pună mâinile asupra acelor care au dat pe deplin dovada că au primit însărcinarea lor de la Dumnezeu și să-i pună deoparte pentru a se devota cu totul lucrării Sale. Acest act va arăta aprobarea bisericii la plecarea lor ca soli, pentru a duce cea mai solemnă solie dată vreodată oamenilor.” *Experiențe și viziuni*, pg.62.

**c. Ce datorie specifică avem toți față de predicatorii noștri, evangheliștii și lucrătorii biblici care lucrează în via Domnului? Efeseni 6:18-20.**

---

---

„Acei care nu merg din loc în loc pentru a munci, pot să se prindă de brațul lui Dumnezeu prin credință vie. Ei se pot ruga ca Dumnezeul cerului să-i ajute pe acei care duc altora adevărul.” *The Review and Herald*, 29 iunie 1886.

*Joi*

18 septembrie

## **5. PĂSTRÂND LEGĂTURA**

**a. Ce rezumă viața de rugăciune a primei biserici și cum trebuie să ne încurajeze aceasta? Romani 12:12.**

---

---

„Când citim despre viețile bărbaților care au fost celebri pentru evlavia lor, privim adesea experiențele și realizările lor ca fiind mult dincolo de atingerea noastră. Dar nu așa stau lucrurile. Hristos a murit pentru toți și noi suntem asigurați din cuvântul Său că El este mai doritor să dea Duhul Său Sfânt acelor care I-L cer, decât sunt părinții pământești să dea daruri bune copiilor lor. Profeții și apostolii nu și-au desăvârșit caractere creștine printr-o minune. Ei au folosit mijloacele pe care Dumnezeu le-a pus la îndemâna lor și toți acei care vor depune același efort își vor asigura aceleași rezultate.” *The Sanctified Life*, pg.83.

- b. Ce menționează Petru ca piedică la rugăciunile oamenilor? 1 Petru 3:7. În ce alt mod suntem avertizați cu privire la rugăciuni împiedicate? Psalmii 66:18; Proverbele 28:9; Isaia 58:1-5.**
- 
- 

„[Isaia 58:1-3 citat.] Aici se adresează unui popor care face o înaltă mărturisire de credință, care are obiceiul de a se ruga și care se desfășoară în exerciții religioase; totuși există o lipsă. Ei își dau seama că rugăciunile lor nu primesc răspuns; eforturile lor zeloase și serioase nu sunt apreciate în cer și ei întreabă cu seriozitate de ce nu le răspunde Domnul. Nu pentru că ar fi vreo neglijare din partea lui Dumnezeu. Problema este la popor. În timp ce se pretinde evlavios, acesta nu aduce roadă spre slava lui Dumnezeu; faptele sale nu sunt ceea ce ar trebui să fie. Ei trăiesc în neglijarea datoriilor lor. Dacă acestea nu sunt îndeplinite, Dumnezeu nu poate răspunde rugăciunilor lor, conform cu slava Sa. În cazul rugăciunii făcute pentru Sora F, a fost confuzie de sentimente. Unii erau fanatici și acționau din impuls. Ei aveau un zel, dar nu conform cu cunoștința.”  
*Testimonies*, vol.2, pg.134.

*Vineri*

19 septembrie

## **ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ**

- 1. Care ar trebui să fie primul lucru pe care să-l facem înainte de a merge să mărturisim?**
- 2. Cum au devenit Petru și Ioan atât de puternici în Hristos?**
- 3. Sunteți voi mulțumitori în toate lucrurile?**
- 4. Cum putem să-i ajutăm pe predicatorii noștri în lucrarea lor?**
- 5. Ce elemente din rugăciunile primilor credincioși lipsesc încă în ale noastre?**

## Rămășița finală

„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape; fiți treji dar și vegheați în vederea rugăciunii” (1 Petru 4:7).

„Trebuie să ne rugăm pentru botezul cu Duhul Sfânt cum nu ne-am mai rugat niciodată până acum, căci dacă a fost vreodată un timp când să avem nevoie de acest botez, este acum.” *The Upward Look*, pg.346.

**Recomandare pentru studiu:** *Testimonies*, vol.5, pg.701-707.  
*Marea luptă*, pg.613-634.

*Duminică*

21 septembrie

### 1. UN SUBIECT PENTRU RUGĂCIUNE

a. Care este într-adevăr cea mai presantă nevoie a noastră în prezent? 1 Petru 4:7; Zaharia 10:1.

---

„Este parte din planul lui Dumnezeu de a ne da, ca răspuns la rugăciunea credinței, ceea ce El nu ne-ar da dacă nu am cere astfel.” *Marea luptă*, pg.524.

„O revigorare a adevăratei evlavii între noi este cea mai mare și mai urgentă dintre toate nevoile noastre. A căuta aceasta ar trebui să fie prima noastră lucrare. Trebuie să existe un efort serios de a obține binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu nu dorește să reverse binecuvântările Sale asupra noastră, ci pentru că suntem nepregătiți de a le primi. Tatăl nostru ceresc este mai doritor să dea Duhul Său cel Sfânt aceluia care I-L cer, decât sunt părinții pământești să dea daruri bune copiilor lor. Dar este lucrarea noastră, prin mărturisire, umilință, pocăință și rugăciune serioasă, să îndeplinim condițiile cu care Dumnezeu a făgăduit să ne acorde binecuvântarea Sa. Trebuie să se

aștepte la o redeșteptare, doar ca răspuns la rugăciune. Câtă vreme poporul este atât de lipsit de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, el nu poate aprecia predicarea Cuvântului; dar când puterea Duhului le atinge inimile, atunci predicile ținute nu vor fi fără efect. Conduși de învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, cu manifestarea Duhului Lui, acționând în cunoștință de cauză, acei care participă la adunările noastre vor câștiga o experiență prețioasă și, întorcându-se acasă, vor fi pregătiți să exercite o influență sănătoasă.” *Selected Messages*, bk.1, pg.121.

*Luni*

22 septembrie

## 2. PERICOLELE DE ASTĂZI

- a. **Pe măsură ce ne apropiem de sfârșit, de ce trebuie să ne rugăm pentru noi și pentru alții, pentru a fi întăriți împotriva amăgirilor mortale ale spiritismului? Apocalipsa 13:11-14; 18:21-23.**

---

„Sunt puțini care să aibă o concepție justă despre puterea amăgitoare a spiritismului și a pericolului de a ajunge sub influența lui. Mulți se implică în el doar pentru a-și satisface curiozitatea. Ei nu au o adevărată credință în el și ar fi umpluți de groază la gândul de a se preda controlului spiritelor. Dar ei se aventurează pe teren interzis și puternicul nimicitor își exercită puterea asupra lor împotriva voii lor. Dacă o dată sunt determinați să-și supună mințile în direcția lui, el îi ține captivi. Nu este posibil, în propria lor putere, să se desfacă din această vrajă ademenitoare. Nimic în afară de puterea lui Dumnezeu, dată ca răspuns la rugăciunea serioasă a credinței, nu poate elibera aceste suflete captivate.” *Marea luptă*, pg.557.

- b. **Cum trebuie să scăpăm de pericolele mari de astăzi? 2 Corinteni 3:18; 11:3,4.**

---

„Ne aflăm într-un pericol continuu de a ne ridica deasupra simplității evangheliei. Există o dorință intensă din partea multora să uimească lumea

cu ceva original, care să-i ridice pe oameni într-o stare de extaz spiritual și să schimbe starea prezentă a lucrurilor. Există cu siguranță o mare nevoie de schimbare în starea prezentă a lucrurilor; căci sfințenia adevărului prezent nu este înțeleasă cum ar trebui să fie, ci schimbarea de care avem nevoie este o schimbare a inimii și poate fi dobândită numai căutându-L pe Dumnezeu în mod individual pentru binecuvântarea Sa, stăruind înaintea Lui pentru puterea Lui și rugându-ne cu ardoare ca harul Său să vină asupra noastră și ca să ne fie transformate caracterele. Aceasta este schimbarea de care avem nevoie astăzi, și pentru realizarea acestei experiențe ar trebui să avem o energie perseverentă și să manifestăm o seriozitate din inimă. Ar trebui să întrebăm cu adevărată sinceritate: „Ce să fac să fiu mântuit?”. Ar trebui să știm ce pași facem spre cer.” *Selected Messages*, bk.1, pg.187,188.

**c. Cum ilustrează Dumnezeu ajutorul Său față de noi? Exodul 19:4; Deuteronomul 32:11,12.**

*Marți*

23 septembrie

### **3. ASUPRIREA CE VA VENI ÎN CURÂND**

**a. Cum trebuie să ne pregătim pentru criza viitoare? Apocalipsa 7:1-3; 13:11, 13-17.**

---

„Noi nu suntem pregătiți pentru situația în care ne va aduce impunerea legii duminicale. Este datoria noastră, când vedem semnele pericolului ce se apropie, să ne ridicăm la acțiune. Nimeni să nu șadă într-o așteptare calmă a răului, mângâindu-se cu credința că această lucrare trebuie să înainteze fiindcă profeția a prezis-o și că Domnul va ocroti poporul Său. Noi nu facem voia lui Dumnezeu dacă ședem în liniște, nefăcând nimic pentru a păstra libertatea de conștiință. Rugăciune aprinsă și eficientă ar trebui să fie înălțată la cer pentru ca această calamitate să fie amânată până când putem să aducem la îndeplinire lucrarea care a fost neglijată atâta vreme. Să se înalțe cele mai serioase rugăciuni și să lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre. Poate părea că Satan este triumfător și că adevărul este depășit de falsitate și rătăcire; poporul asupra



căruia Dumnezeu Și-a întins scutul Său și țara care a fost un azil pentru servii lui Dumnezeu persecutați pentru conștiință și pentru apărătorii adevărului Său pot fi puși în pericol. Dar Dumnezeu dorește ca noi să ne reamintim procedura Sa cu poporul Său din trecut când i-a salvat de vrăjmașii lor. Pentru manifestarea puterii Sale, El a ales întotdeauna situații extreme, când nu mai părea să existe nici o șansă pentru eliberare din comploturile Satanei. Nevoia omului este ocazia lui Dumnezeu. Se poate ca un scurt timp de ușurare să-i fie acordat poporului lui Dumnezeu ca să se trezească și să permită luminii să lumineze. Dacă prezența a zece persoane drepte ar fi salvat cetățile rele din câmpie, nu este posibil ca Dumnezeu, ca răspuns la rugăciunile poporului Său, să țină în frâu lucrările acelor care fac fără valoare legea Sa? Să nu ne umilim noi inimile înaintea lui Dumnezeu, fugind la scaunul milei și să stăruim înaintea Lui ca să-Și descopere marea Sa putere?” *Testimonies*, vol.5, pg.703,704.

„În special ar trebui să-L căutăm pe Dumnezeu cu credință neclătinată pentru ca harul și puterea să fie date poporului Său acum. Noi nu credem că a venit pe deplin timpul când El să îngăduie ca libertățile noastre să fie restrânse... [Apocalipsa 7:1,3 citat.] Aceasta indică la lucrarea pe care o avem acum de făcut. O mare responsabilitate zace asupra bărbaților și femeilor de rugăciune din toată țara să ceară ca Dumnezeu să dea înapoi norul răului și să mai dea câțiva ani de har în care să lucrăm pentru Maestru. Să strigăm către Dumnezeu ca îngerii să țină cele patru vânturi până când misionarii vor fi trimiși în toate părțile lumii și vor proclama avertismentul împotriva neascultării de legea lui Iehova.” *Ibid.*, pg.707.

*Miercuri*

24 septembrie

#### 4. TIMPUL DE STRĂMTORARE

##### a. Care va fi experiența poporului lui Dumnezeu în timpul de strămtorare? Ieremia 30:5-7.

---

„Timpul de necaz și strămtorare dinaintea noastră va cere o credință care să poată suporta oboseală, întârziere și foame – o credință care nu va ceda nici dacă este aspru încercată. Timpul de încercare este dat tuturor ca să se pregătească pentru acea vreme. Iacov a biruit fiindcă era perseverent și hotărât. Biruința sa este o dovadă a puterii rugăciunii arzătoare. Toți acei care se vor

prinde de făgăduințele lui Dumnezeu asemenea lui și care vor fi la fel de serioși și perseverenți cum a fost el, vor reuși după cum a reușit el. Acei care nu sunt voioși să-și tăgăduiască eul, să fie în agonie înaintea lui Dumnezeu, să se roage mult și serios pentru binecuvântarea Lui, nu o vor obține. A lupta cu Dumnezeu – cât de puțini știu ce înseamnă aceasta! Cât de puțini și-au deschis sufletele înaintea lui Dumnezeu cu o intensitate a dorinței, până când fiecare putere a fost încordată. Când valurile disperării, pe care nici o limbă nu le poate descrie, se năpustesc peste rugător, cât de puțini se prind cu o credință care nu cedează de făgăduințele lui Dumnezeu.” *Marea luptă*, pg.621.

„Deși poporul lui Dumnezeu va fi înconjurat de vrăjmași care îi urmăresc nimicirea, totuși durerea pe care o suferă nu este o teamă de persecuție din pricina adevărului; ei se tem să nu existe vreun păcat necăit și ca nu cumva prin vreo greșeală din ei, să nu poată beneficia de împlinirea făgăduinței Mântuitorului: „Te voi păzi de ceasul ispitirii, care va veni peste toată lumea” (Apocalipsa 3:10). Dacă ar putea avea asigurarea iertării, ei nu s-ar da înapoi dinaintea torturii și a morții; dar dacă s-ar dovedi nevrednici și și-ar pierde viețile din pricina propriilor lor defecte de caracter, atunci numele sfânt al lui Dumnezeu ar fi făcut de ocară.

Din toate părțile ei aud de complotul trădării și văd lucrarea activă a răzvrătirii; și în ei se trezește o dorință intensă, o adâncă dorință a sufletului, ca această mare apostazie să poată fi terminată și răutatea celor răi să poată ajunge la capăt. Dar în timp ce pledează înaintea lui Dumnezeu să oprească lucrarea de răzvrătire, ei au un puternic sentiment de autoînvinovățire pentru că nu au mai multă putere să se împotrivescă și să dea înapoi valul puternic de rău. Ei simt că dacă și-ar fi folosit întotdeauna capacitatea lor în serviciul lui Hristos, mergând înainte din putere în putere, forțele Satanei ar avea mai puțină putere de a birui asupra lor.

Ei își întristează sufletele înaintea lui Dumnezeu, indicând spre căința lor trecută a multelor lor păcate și pretinzând făgăduința Mântuitorului: [Isaia 27:5 citat]. Credința lor nu slăbește fiindcă rugăciunile lor nu sunt ascultate imediat.” *Ibid.*, pg.619.

*Joi*

25 septembrie

## 5. LUCRURI CARE TREBUIE ȚINUTE MINTE

- a. Când nu va mai fi nevoie de rugăciune? 1 Corinteni 13:12. Până atunci, ce ar trebui să ținem întotdeauna minte? Ioan 15:14-16; 2 Tesaloniceni 3:1-5.

„Acei care prin credință în meritele sângelui lui Hristos au mâini curate și o inimă curată, vor primi haina albă, cununa neprihănirii și viața care va dura cât viața lui Dumnezeu. Nu există limită pentru binecuvântările pe care le putem primi ca răspuns la rugăciunea sinceră și aprinsă. Iubirea lui Dumnezeu pentru omul căzut este nemăsurată, și dacă Tatăl nostru vede că nu vom deveni trufași cu binecuvântările pe care El are putere să le reverse asupra noastră, ci le vom primi cu inimi umile și recunoscătoare, El ne va da din abundență ceea ce Îi cerem. El zice: ‚Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide; căci oricine cere capătă și cine caută găsește și celui ce bate i se va deschide’ (Matei 7:7,8)” *The Signs of the Times*, 23 decembrie 1888.

„Uneori suntem ispitiți să gândim că făgăduința ‚Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide’ nu este împlinită decât dacă răspunsul vine imediat după ce este adresată cererea. Este privilegiul nostru de a cere binecuvântări speciale și de a crede că ele ne vor fi date. Dar dacă binecuvântările cerute nu sunt primite imediat, noi nu trebuie să credem că rugăciunile noastre nu sunt auzite. Noi vom primi, chiar dacă răspunsul este întârziat pentru o vreme. În îndeplinirea planului de mântuire, Hristos vede suficient în omenire, care să-L descurajeze. Dar El nu Se descurajează. În îndurare și iubire, El continuă să ne ofere ocazii și privilegii. Deci trebuie să ne odihnim în Domnul și să-L așteptăm cu răbdare.” *The Youth’s Instructor*, 6 aprilie 1899.

*Vineri*

26 septembrie

## ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Ce este necesar pentru a primi Duhul Sfânt făgăduit în plinătatea lui?**
2. **De ce avem nevoie să ne rugăm pentru unele pericole care se intensifică în aceste ultime zile?**
3. **Cum poate face rugăciunea o diferență cu privire la criza duminicală inevitabilă?**
4. **Ce descoperă rugăciunile rămășiței din timpul de strâmtorare cu privire la priorități?**
5. **Există un timp când rugăciunea nu este necesară?**